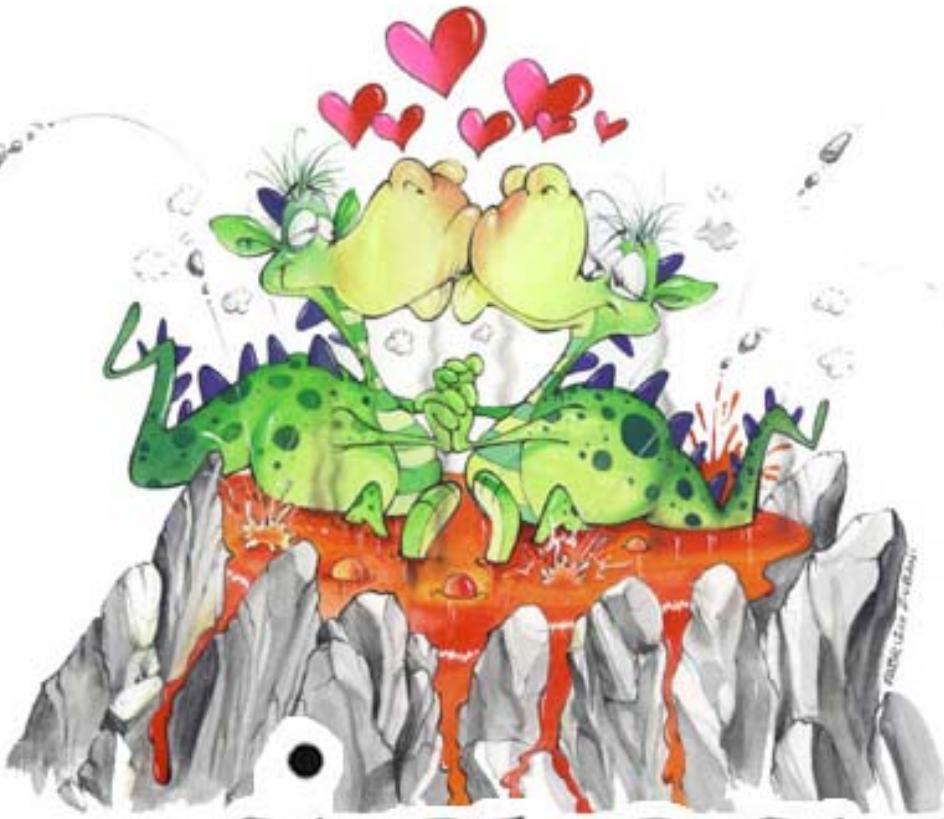
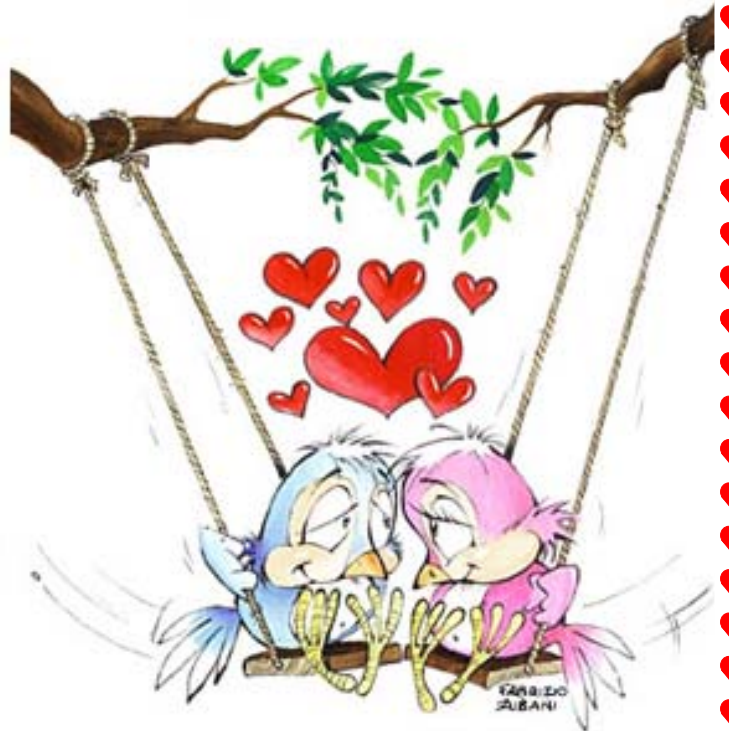

14 лютого 2007 рік
№ 3

зачек

Від редакції:

Шановні читачі!!!!

*Раді Вам представити оновлений випуск
нашої студентської газети Zaszek,
Зараз у Ваших руках знаходиться третій
номер, який ми присвятили , в першу чергу
Дню Валентина!!! Хотілось би побажати
усім великого, щирого та пристрасного
кохання!!!!*

*Дві речі між людьми найбільшого вартують
Життя й кохання - тіло і душа.
Без духа тіло - прах, його вітри роздують
Й знаку не стане, заросте трава*

*Так без кохання і життя тьмяніє
Як лист осінній піде в небуття
Щасливий той, хто зрозуміть зміє
Що лиш Любов - продовження життя.*

Як було всім обіцяно, новий номер газети, поповнився новими сторінками, які будуть тішити Вас щомісячно :

- *Від редакції*
- *Новини з деканату*
- *Студентське життя*
- *Визначні дати місяця*
- *Polska strona*
- *Zabytki Polski*
- *Право і Ми*
- *Афери та таємниці*
- *Закони Мерфі*
- *Країни світу*
- *Дозвілля та розваги:*
- *Цікаві статті*
- *High technologies*
- *"Різноманітний " спорт у світі*
- *Кухні народів світу*
- *Студентський гумор*
- *Привітання*

*Але на цьому ми ніколи не зупинимось –
і з кожним разом будемо
вдосконалюватися лише для Вас, наші
дорогі читачі !!!*

Новини з деканату

Незабаром завітає до нас так очікуваний День св. Валентина. Тішить, що і наша молодь долучається до цього свята. Разом з європейськими однолітками купуватимемо «валентинки» і даруватимемо своїм коханим. Чого ми чекаємо від коханих у цей романтичний день? Якщо ви ще не визначилися,

пропоную кілька варіантів, що можуть стати вам у пригоді: напишіть листа, вишліть СМС у вигляді «валентинки», напишіть вірш, або пісню та присвятить коханим, запросіть кохану особу провести романтичний вечір, зробіть коханим подарунок, освідчіться !!!

І найважливіше – яке освідчення ви почуєте у різних країнах світу. Запам'ятайте, бо може згодиться!!!!

Як сказати – Кохаю! – закордоном.

Це найкрасивіше та наймиліше слово у світі... кожен хоче його почути хоча б раз у житті... кожен хоче кохати і бути коханим...

У Польщі: Kocham Cię

В Албанії: Te dua

В Англії та США: I love you

В Болгарії: Obiczam te

В Китаї: Wo ai ni

В Чехії: Miluji te

В Данії: Jeg elsker dig

Мовою есперанто: Mi amas vin

В Естонії: Mina armastan sind

На Філіпінах: Mahal ka ta

В Фінляндії: Minä rakastan sinua

У Франції: Je t'aime

В Греції: S'agapo

В Іспанії: Te quiero

В Голандії: Ik houd van jou

В Ісландії: Eg elska thig

В Ірландії: Taim i' ngra leat

В Японії: Watakushi wa anata o aishinasu

В Литві: Asz milu tawia

Латиною: Te amo lub Vos amo

В Німеччині: Ich liebe dich

В Португалії: Te amo

В Росії: Ja ljublju tiebja

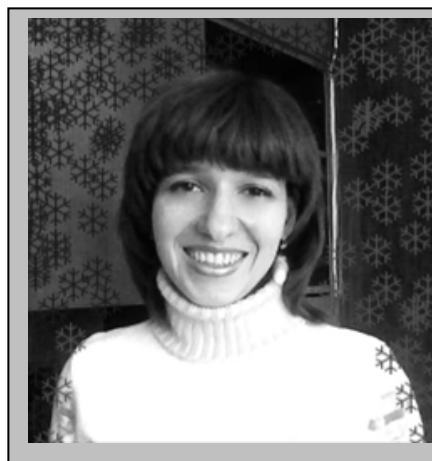
В Швеції: Jag älskar dig

В Туреччині: Ben seni seviyorum

В Італії: Ti amo

Закохуйтесь та освідчайтесь!!!!

К.т.н., начальник навчально-методичної частини
Мастиляк В.І.

Шановні студенти!!!

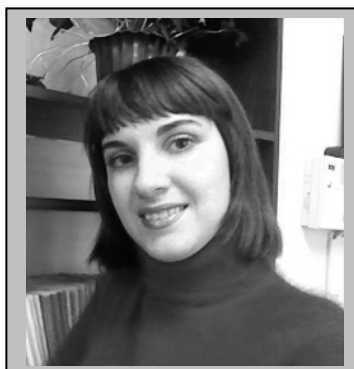
Вітаю Вас з новим навчальним семестром.

Сподіваюсь, що його ви почнете з новими силами, гарно відпочивши під час тривалих канікул.

Особливо хотілося б привітати студентів IV курсу усіх

спеціальностей, які у січні складали державні іспити. "МІЖНАРОДНИКАМ" прийшлося важче за інших, оскільки вони екзаменувались двічі. Але, незважаючи на це, студенти гідно справились з цим. Майбутні бакалаври зробили ще один важливий крок до отримання диплому. Залишається побажати їм вдалого написання і захисту бакалаврської роботи, студентам інших курсів – серйозно налаштуватися до навчального процесу, щоб з гарними оцінками і гарним настроєм піти на літні канікули. Успіхів!!!

Кандидат ек.н., доцент Старицька О.П.

Шановні студенти і викладачі !!!

Цього прекрасного зимового місяця у кожного з Вас буде принаймні два визначних свята – це початок весняного семестру і свято всіх

закоханих – День Святого Валентина. Ці свята нерозривно пов'язані між собою, адже коли в душі живе кохання і панує весна є бажання навчатися, працювати, творити шедеври в мистецтві, робити великі відкриття в науці.

Кохання — найзагадковіше з усіх людських почуттів. Так повелося у світі, що кожна людина обов'язково повинна знайти свою другу половинку, яка розділить з нею все життя. У когось ця знаменна подія вже була, а хтось ще в очікуванні.

В такий день приємно озирнутись назад, заново пережити найщасливіші моменти минулого... і сміливо зазирнути в майбутнє, яке манить своєю невідомістю й обіцяє здійснення бажань і мрій, а всі негаразди й образи підуть в небуття.

Тому кохайте, даруйте свою любов оточуючим і вони обов'язково відповідатимуть Вам взаємністю. Завжди і всюди пам'ятайте, що любов усе перемагає!

З любов'ю керівник методичного відділу Гащин О.Р.

Провонуємо Вашій увазі
постійні цікаві рубрики, які ми
будемо представляти
щомісячно..

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ

СТУДЕНТСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Кожного дня в аудиторіях, у коридорах, надворі біля інституту, ми маємо можливість спостерігати навколо себе ряд стурбованих, заклопотаних, заспаних, збуджених і водночас веселих,

життєрадісних та завжди привітних облич. Вони знаходяться у постійному пошуці... У пошуці можливостей застосування власних талантів, здібностей та амбіцій, постійно прагнуть самовизначення та самоствердження... Ви знаєте чого хочете, та, можливо, не знаєте як цього досягти?... А ми знаємо: Студентське Самоврядування - ТЕ ЩО ПОТРІБНО! Вам

Студентське самоврядування — це форма управління, за якої студенти на рівні академічної групи, факультету, гуртожитку, курсу, спеціальності, студентського містечка, іншого структурного підрозділу ВНЗ мають право самостійно вирішувати питання внутрішнього управління. Головна мета діяльності органів студентського самоврядування полягає передусім у створенні умов самореалізації молодих людей в інтересах особистості, суспільства і держави. Студентське самоврядування є своєрідним лакмусовим папірцем для визначення того, чи є молодь, студентство споживачем, чи активним учасником суспільного життя. Недарма в рамках програми "Tempus" (схеми співробітництва країн ЄС у сфері вищої освіти) саме студентське самоврядування визначене одним із пріоритетів для України у сфері управління університетами. Так, у країнах Західної Європи важко знайти університет, де б не діяв орган студентського самоврядування. Ця формальна вимога європейського законодавства є надзвичайно дієвою при втіленні її на практиці в університеті. Органи студентського самоврядування в університетах Європи є не просто представницькими, вони активно захищають студентські інтереси всюди, де про них йдеться. Вони виступають у ролі своєрідних посередників між адміністрацією університету і студентською громадою, забезпечуючи їх ефективне спілкування.

Дуже часто сама адміністрація вищого навчального закладу покладає на органи студентського самоврядування важливі завдання. Окрім цього, органи студентського самоврядування забезпечують ефективний зв'язок між студентами університету та іншими інституціями у галузі вищої освіти й опікуються справами всіх офіційних студентських товариств університету.

Студентському самоврядуванню за часів незалежної України виповнилося вже понад 10 років. Але ситуація з діяльністю органів студентського самоврядування в українських вищих навчальних закладах не виглядає

такою оптимістичною як на Заході. У переважній більшості ВНЗ України студентське самоврядування створюють упродовж 5—7 років, однак функціонує воно якимось "по-радянськи". Можливість створення студентських самоврядних органів передбачена низкою нормативно-правових актів України — Положенням про державний вищий заклад освіти від 5 вересня 1996 р., Типовим положенням про органи студентського самоврядування від 3 квітня 2001 р., Законом України "Про вищу освіту" від 17 лютого 2002 р. В абсолютній більшості українських вищих навчальних закладів ці органи вже функціонують, проте самі студенти не завжди мають уявлення про їхні цілі та завдання.

На відміну від органів студентського самоврядування в університетах Західної Європи студентські організації України не функціонують, а існують лише номінально, повністю підпорядковуючись адміністрації закладу. А їхня роль у лобіюванні студентських інтересів залишається мінімальною.

За цього належить наголосити, що студентам Польщі, Німеччини, Великої Британії важко пояснити, що таке students trade union, зате students self-government є зрозумілим для всіх. Отож якщо студенти національних навчальних закладів мають бажання співпрацювати з вищими навчальними закладами іноземних держав, користуватися попитом на світових ринках праці, мати змогу демонструвати свої найкращі здібності та інтелектуальний потенціал, якого їм не бракує, необхідно, аби представляли їхні інтереси органи, котрі визнають у європейських країнах.

Перш за все, існує проблема неналежного законодавчого оформлення та, відповідно, необхідність удосконалення нормативно-правової бази. Згідно з існуючим законодавством права участі студентського самоврядування в розв'язанні питань, що стосуються вищої освіти, є лише декларативними, а порівняно з аналогічними правами професійних спілок — дуже обмеженими. Така юридична незахищеність студентських самоврядних органів лише посилює ефект, викликаний небажанням адміністрації ВНЗ делегувати органам студентського самоврядування свої функції та ділитися з ними певними інструментами впливу.

Крім відсутності юридичного інструментарію є ще одна, не менш важлива для незалежності органів проблем — відсутність достатніх фінансових можливостей для реалізації завдань та виконання власних функцій. Таким чином, на відміну від іноземних "колег" (австрійський приклад: 13,5 євро — законний внесок студента на розвиток студентського самоврядування; польський досвід: обов'язковість фінансового та матеріального забезпечення функціонування органів студентського самоврядування з університетського бюджету закріплено законом) українські органи студентського самоврядування найчастіше стають фінансово залежними або ж від адміністрації ВНЗ, або ж від місцевої влади. Але ж погодьтеся, фінансова незалежність — це запорука свободи та самостійності дій.

Інша спільна риса, притаманна українським органам

студентського самоврядування, відноситься до розряду зумовила необхідної демократичної політичної культури — культури участі. Як би там не було, але для щоденної реалізації прав і свобод на всіх рівнях функціонування суспільства необхідні своєрідні демократичні "стереотипи", певні усталені форми мислення та реагування. Як наслідок, маємо відсутність чіткого механізму, традицій

взаємодії та співпраці як між органами студентського самоврядування і адміністрацією, так і з іншими студентськими організаціями та органами студентського самоврядування

інших ВНЗ. Звісно, останнім часом спостерігається позитивна тенденція до організації "круглих столів", семінарів, конференцій, які повинні би сприяти такому званому "обміну досвідом", але тут найголовнішим є не сам факт їх проведення, а факт участі дійсно активних представників студентської молоді.

Болюча проблема для більшості вищих навчальних закладів — це відсутність власного приміщення, де б могли розміститися виконавчі органи студентів. За відсутності таких приміщень дуже важко вести поточну роботу серед студентів та ще й координувати її.

Характерним явищем є й те, що студентське самоврядування дуже часто не користується авторитетом серед студентів, а відсоток студентів, які нічого ніколи не знають про діяльність, а власне, й про існування такої організації, в деяких вищих навчальних закладах сягає 40-60%.

Імовірно за все, причину такого стану справ треба шукати не в загальному песимізмі, соціальній апатії та зневірі студентства, а в недостатній поінформованості як щодо діяльності органів студентського самоврядування, так і щодо своїх прав та можливостей у стосунках з адміністрацією. Пасивність студентства породжена "інформаційною порожнею" щодо органів студентського самоврядування.

Основні завдання органів студентського самоврядування:

- забезпечення і захист прав та інтересів студентів;- забезпечення виконання студентами своїх обов'язків;- сприяння навчальній, науковій та творчій діяльності студентів;
- організація співробітництва зі студентами інших ВНЗ і молодіжними організаціями;- сприяння у створенні необхідних умов для проживання і відпочинку студентів;
- створення різноманітних студентських гуртків, товариств, об'єднань, клубів за інтересами;
- участь у вирішенні питань міжнародного обміну студентів.

ВАЖЛИВО!!! Якщо представники ОСС не обирались на загальних зборах, вони не мають права представляти Твої інтереси; рішення, які приймають такі представники і органи не є обов'язковими до виконання.

"історично зумовлених". Радянська доба, на жаль, не

Студентська рада

Студентська рада є вищим виборним представницьким органом студентського самоврядування в університеті.

Діяльність Студентської ради спрямована на:

- Забезпечення виконання студентською молоддю своїх обов'язків — як громадянина та студента. Сприяння навчальній, науковій та творчій діяльності студентів.
- Сприяння і створення необхідних соціально побутових умов для студентів інституту. Надання рекомендацій при поселенні студентів до гуртожитків інституту.
- Організацію дозвілля та відпочинку студента.
- Пропаганду здорового способу життя, запобігання вчиненню студентами правопорушень, вживання ними алкоголю, наркотиків та інше.
- Участь в охороні громадського порядку.
- Захист законних прав та інтересів студентів у органах державної влади та управління.
- Сприяння працевлаштуванню студентів.
- Виховання патріотизму, потреби дотримуватися законодавства, моральних та етичних норм.
- Організацію культурно — освітньої та спортивно масової роботи.
- Господарську діяльність.
- Розвиток та закріплення наукових та гуманітарних зв'язків із студентськими, молодіжними та іншими громадськими об'єднаннями міста, країни.
- Формування та висловлення відношення студентської молоді до актуальних проблем розвитку Інституту, Університету.

Крім цього, участь у діяльності органів студентського самоврядування - це чудова нагода здобути навички в професійних справах, реалізуватися в цікавих для себе заходах, здобути досвід у

спілкуванні, випробувати себе як лідера та керівника. І звичайно, просто шалено цікаво провести студентське життя та здобути справжніх друзів.

Шановні студенти запрошуємо Вас до співпраці. Не марнуйте свого таланту, давайте будемо розвивати наші здібності та навички!!!
Запрошуємо до співпраці!!!

Визначні дати місяця

Хочемо присвятити Вашій увазі одне досить чудове та цікаве свято, правда трішки із запізненням..але все ж таки цікаво!!!

Є в морозному січні день, забарвлений радісним, якимось весняним настроєм. Це **25 січня - Тетянин день. День всіх студентів**. Ймовірно, це єдиний в історії випадок, коли на один і той же день претендують і служителі

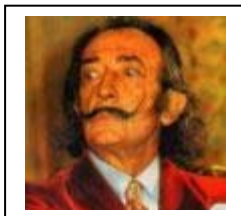
церкви і студентство, причому кожна сторона розуміє свято на свій лад. З "Життя святих" ми дізнаємося, що дочка римського консула Тетяна піддалася жорстоким переслідуванням за віру Христову: їй виколували очі, різали бритвами, намагалися спалити, але кожного разу Бог карав її ворогів, а Тетяні посилав зцілення, навіть леви, випущені з клітки, покірливо лизали їй ноги. Приголомшені її стійкістю, кати відмовлялися виконувати накази, просили у Тетяни прощення і ставали на її сторону. Суд засудив її до смерті. Пізніше вона була зарахована до лица святих. Проте відомостей про заступництво святої Тетяни тим, хто звалив на свої плечі велику справу отримання знань, немає ні в "Життях святих", ні в інших джерелах. Чому ж день поминання Тетяни опинився пов'язаний із славним, неспокойним, веселим і далеко не безгрішним народом - студентством?

Відкриваємо "Історію Держави Російського" і знаходимо відповідь. 12(25) січня 1755 р. був підписаний імператрицею Єлизаветою Петрівною Указ про відкриття в Москві 1-го російського університету. Розроблений проект Ломоносовим узяв під своє піклування генерал-ад'ютант **И.И. Шувалов**,

людина

створена і культурна. Як свідчать сучасники, "був скромний, навіть боязливий. Постійно відмовлявся від графського титулу, але ревниво добивався слави мецената". День підписання Указа Шуваловим був вибраний не випадково. Він хотів не тільки послужити Вітчизні, але і зробити презент своїй улюбленій матінці Тетяні Петрівні в день її іменин. "Дарую тобі університет" - вимовив ту, що стала пізніше крилатою фразу **И.И. Шувалов**.

У 1791 р. на Паску була відкрита церква Тетяни Мучениці. Убрання для неї прислала сама Катерина. Прихожанами цієї церкви в різні роки були Фонвізін, Грібосдов, Тургенев, Тімірязев, Пирогів, Ключевський, брати Аксакови, Солов'їв і ін. Потім послідував Указ Миколи I, де він розпорядився святкувати не день відкриття університету, а підписання акту про його установа. Так, волею монарха, з'явилось студентське свято - Тетянин день, а з часом народна чутка приписала цією святою заступництво студентам. Тон цьому святу був заданий ще в 1755 р. Торжества тоді були проведені в петровських традиціях, милих і Єлизаветі: урочисті промови, богослужіння, а потім ілюмінація, фейерверк, пригощання, театральні уявлення. Йшли роки. Студенти ставали лікарями, адвокатами, вчителями, письменниками. Але Тетянин день не забувався і не мінявся. У цей традиційний день люди похилого віку і молодь, знамениті і невідомі, - всі були знайомими, всі були рівними. Побутова сторона свята залишалася такою ж, як і раніше.

В. А. Гиляровський згадував, що "натовпи студентів до пізньої ночі ходили по Москві з піснями, їздили, обнявшись утрьох, учотирьох на одному візнику і горланили, римуючи "сп'яну" і "Тетяна". Під ранок швейцари "Стремни" і "Яру" підписували крейдою на спинах молоді адреса, і їх розвозили по будинках "уцілілі" товариші.

Поліція мала вказівки зверху: цього дня не заарештовувати студентів, що "коливаються".

Це був найгаласливіший день в місті. Дія розгорталася на Никітської, бульварі Тверському, Трубній площі. Студенти групами і цілими натовпами, пішки і на візниках, горланять пісні, заповнювали собою старий центр. Їх оп'яняло відчуття свободи. Природа брала своє. Хлопці місяцями відсиджували лекції, корпіли над підручниками,

повторювали знову і знову досліди, багато хто підробляв - але цього дня студенти дозволяли собі розкрипатися і пуститися у всіх тяжких. Вони нарочито голосно співали - кричали, затверджуючи свої права на цей день, демонструючи свободу і самодостатність. Класичний студентський гімн *Gaudeamus igitur* змінювався політично неблагонадійною "Палицею". Поліція цього дня, зовсім як в рожевих мріях утопістів, діяла по перевазі "профілактично", згладжуючи гостроту неминуче спалахуючих конфліктів. Заарештовувати і навіть затримувати студентів в їх свято не рекомендувалося.

Для студентів цього дня кухня готувала тільки холодні закуски. Подавалася горілка, дешеве вино і пиво. За стіл усаджувалися всі упереміш - улюблені професори, популярні журналісти, студенти, адвокати, земські діячі. Ця трапеза, що об'єднувала їх, загальний стіл має стародавній сенс! Де, в якому ще випадку можуть зібратися в подібній обстановці, що розташовує, люди такого різного положення, але з одним, загальним для всіх, і тому особливо дорогим, відчуттям?

А ось як описують цей день "Пермські губернські відомості" в 1899 р. зустріну випускників "...По злучаю роковини Московського університету в Суспільних зборах відбулася товариська вечере колишніх вихованців вищих учбових закладів. Згадували юність, роки студентства... Особливо захоплено був прийнятий тост, проголошений у віршах

А. Кавалеровим:

**Вошло у нас в обыкновенье
Чтить *almas matris* день рожденья
В кружке её родных сынов
Обычай сей уже не нов:
Из поколенья в поколенья
Он переходит от отцов..."**

Отже, завдяки любові до своєї матінки веселимого фаворита Шувалова і указу імператора Миколи I, свята мучениця Тетяна перетворилася на патронесу студентів, а день її помянення - у відчайдушний розгул.

А.С. Пушкін писав:

**Друзья, в сей день благословенный
Забвенью бросим суеты!
Теки, вино, струёю пенной
В честь Вакха, муз и красоты!**

З ДНЕМ СТУДЕНТА!!!

3 Днем усіх закоханих!!

Історія Дня Святого Валентина

День Святого Валентина, як свято закоханих, святкується в Європі з XIII століття.

Про життя що дав йому ім'я реального християнина Валентина майже

нічого невідомо. До нас дійшли мізерні і суперечливі легенди. Наприклад, розповідають, що Валентин народився в III столітті нашої ери в Римській імперії і був єпископом свого рідного міста Терні. Він надавав юним закоханим особливе розташування: мирив тих, що посварилися, дарував квіти молодому подружжю. Арешт його був викликаний нібито тим, що римський імператор Юлій Клавдій II не дозволяв солдатам імперських легіонів закохуватися і одружуватися, а Валентин таємно вінчав легіонерів.

Коли Валентин сидів у в'язниці, він закохався в сліпу дочку свого наглядача - і зцілив її. Правда, інші легенди говорять, що справа була навпаки: наглядач попросив Валентина вилікувати дочку, а та закохалася в опального священика.

Перед стратою він залишив їй прощальну записку і підписався: "Твій Валентин". Звідси і открытки-"валентинки" (у ході з 1800-х років), і саме свято. Дата страчуй Святого Валентина - 14 лютого - співпала з римськими торжествами на честь юнони, богині любові. Цей день в Римі вважали початком весни. Класичною емблемою Валентінова дня вважаються червоні троянди, які, згідно античної легенді, з'явилися завдяки грецькій богині любові і краси: Афродіта (у римському варіанті - юнона), поспішаючи до свого полюбленого Адоніса, наступила на кущ білих троянд, і її божественна кров офарбувала їх в червоний колір.

День Святого Валентина, Валентінов День - свято тонкий, ніжний і справедливий. Не тільки для жінок, не тільки для чоловіків. Для всіх, хто любить, для всіх, хто закоханий...

Це день прояву відчуттів. День визнать. День, коли навіть найбоязкіший і нерішучіший може сказати все. Сказати все, навіть не вимовивши ні слова.

Традиції Дня Валентина

Поступово свято Святого Валентина набувало своїх обрядів і традицій, деякі з них збереглися і до нашого часу. І в кожній країні вони різні. У всіх країнах цього дня було дуже популярне влаштувати весілля і вінчатися.

Деякі стверджують, що цього дня жінка може підійти до милого нею чоловіка і ввічливо попросити його одружуватися на ній. Якщо він не готовий до такого рішучого кроку, то винен подякувати за надану честь і подарувати жінці шовкове плаття, а собі шовковий шнурок з нанизаним на нього серцем. У деяких країнах незамужнім жінкам кохані дарують

одяг. Якщо дівчина прийняла подарунок, значить, вона згідна вийти заміж за цю людину.

Існує повір'я, по якому, перший чоловік, що зустрівся дівчині 14 лютого, повинен бути її Валентином в незалежності від його бажання.

Деякі люди вірили, що якщо в День Святого Валентина дівчина бачила вільшанку, вона вийде заміж за моряка, якщо вона бачила горобця, вона вийде заміж за бідняка і буде з ним щаслива, якщо щигля - за мільйонера. Значне місце в святкуванні римського Дня Любові відводилося ворожінням, і до цих пір, в Європі це залишається традицією Дня Святого Валентина. Вважається, що саме цього дня, 14 лютого, птахи вибирають собі пару, і людям потрібно поквартитися встигнути зробити те ж саме. Тому вже декілька століть підряд дівчата Європи пишуть свої імена на листочках, складають їх в ящик, а хлопці виймають потім звідти по листочку, вибираючи тим самим собі пару.

Поцілунки

Поцілунки приносять задоволення і розпалюють пристрасть.

Поцілунки - це захоплююча сексуальна гра, в якій немає тих, що програли.

Поцілунок вважається ініціатором статевого збудження. Так партнери оцінюють один одного при першому контакті.

Про поцілунки не потрібно розмовляти, ними потрібно займатися!

Важко уявити собі, але поцілунок в його звичайній формі довгий час

не був відомий Полінезії, мешканцям Мадагаскару, багатьом племенам в Африці, ескімосам, японцям, китайцям і багатьом іншим народам. Китайці, наприклад, спрадавна замість поцілунків просто терлися носами. Бірманці і до цих пір не цілуються, а лише стикаються губами і носами - "вдиhaють запах" один одного. Японці цілуються дуже скромно, не розтискавши губ, поглядаючи при цьому по сторонах, щоб ніхто не підмітив - соромляться.

Поцілунок в світі

У різних країнах до поцілунків відносяться по-різному.

У Середньовічній Італії чоловік, який поцілував дівчину на людях, зобов'язаний був на ній одружуватися.

У Стародавньому Римі поцілунок служив знаком вітання. Цілували не тільки близьких і друзів,

але і незнайомих перехожих.

На своїй батьківщині знаменитий французький поцілунок називається "Злиттям душ" - в поцілунку задіяні не тільки губи, але і мова. Не бажаючи зупинитися на досягнутому, плотські французи винайшли другий варіант цього чарівного поцілунку, коли в нім беруть участь тільки мови. Поцілунки жителів Крайньої Півночі - це щось більше, ніж просто потертися носами. Стикнувшись органами нюху, ескімоси розтискали губи і одночасно роблять вдих і видих.

видихають, стискаючи губи. Насолодившись ароматом один одного, закохані притискаються носом до щоки партнера і завмирають так на хвилину і довше. Френк Синатра знаходив, що це дуже мило, напевно, тому на кожній другій фотографії співак відображений таким, що цілується саме в цій позі.

Поцілунок і здоров'я

Виявляється поцілунок - це не тільки "райська насолода"

Лікарі встановили, що "затяжні" поцілунки впливають на нашу кровоносну систему. Адже під час поцілунків пульс частішає до 110 ударів в хвилину. Це - відмінне тренування серцево-судинної системи.

Цілюючись, ми обмінюємося 9 міліграм води, 0,7 г Альбуміну, 0,18 г органічних речовин, 0,7

міліграм жирів, 0,45 міліграм соли і... 250 бактеріями! Але це зовсім не означає смертельної небезпеки. У слині кожної людини містяться ензими і антитіла, здатні протистояти будь-якій інфекції. Окрім цього, в слині міститься андростерон - речовина, збудлива сексуальні бажання.

Жінки надають більше значення поцілункам, чим чоловіки. Дехто з жінок стверджує, що досягає оргазму від поцілунків. Цей феномен зустрічається приблизно у 1-2% представниць слабкої статі.

Затримка дихання при поцілунках благотворно діє на організм - досить пригадати різну техніку оздоровчого дихання, такі, наприклад, як пранаями йогів. Навіть якщо ті, що не все цілуються потрапляють на "сьоме небо", ендорфіни, що виділяються при цьому в кров і що володіють наркотичною дією, дають відчуття блаженства і спокою.

Поцілуй в цифрах

66 відсотків людей закривають очі під час поцілунку. Іншим приносить задоволення постежити за діями партнера.

За даними американської статистики, перш ніж вийти заміж, жінка цілується приблизно з 80 чоловіками.

Романтичний поцілунок спалює близько двох-трьох калорій, французький - від п'яти і більше.

Чутливість губ в 200 разів вище за чутливість пальців.

Чоловіки, які цілують своїх дружин перш, ніж піти на роботу, живуть на п'ять років довше.

Пристрасний поцілунок тривалістю 90 секунд підвищує тиск, пульс і рівень гормонів в крові.

У 1998 році американці Марк і Роберта Грісвальд виграли конкурс на найдовший поцілунок, який тривав 29 годин.

Поцілунок приводить в рух 29 м'язів особи: таке тренування є відмінною профілактикою зморшок.

У жінок найчастіше пропадає бажання цілуватися з чоловіком із-за несвіжого дихання і неприємного запаху тіла.

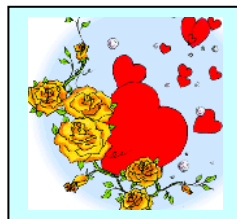
Статистика констатує, що, як правило, європейець за день цілується близько 7 разів, молоді люди приблизно 12 разів, а люди старше 50 років - в середньому 2 рази. 12% опитаних не могли пригадати, коли цілувалися востаннє!

Символи

Серце - колиш люди вірили, що відчуття, такі як любов, успіх, гнів або побоювання, знаходяться в серці; пізніше стали вважати, що тільки

відчуття любові знаходиться в серці.

Отже серце у наш час - це символ любові і дня Святого Валентина.

Червона троянда - улюблена квітка Венери, богині любові. Червоний колір - це колір сильних відчуттів. От чому червона троянда - це квітка любові.

Мережива - сотні років назад жінки носили з собою мереживні носові хустки. Якщо пані упустила носову хустку, чоловік, що знаходиться поряд з нею, повинен був підняти хустку і повернути її жінці. Іноді пані спеціально опускала мереживну хустку, щоб познайомитися з вподобаним нею чоловіком. Незабаром мережива стали повністю асоціюватися з любовним романом. От чому у наш час для упаковки подарунків на День Святого Валентина часто використовується пакувальний папір у вигляді мережива.

Рукавички - колись, якщо чоловік хотів одружитися на жінці, він "просив її руки". Рука стала символом любові і браку. Незабаром рукавички також стали символом браку.

Колечко - в більшості країн люди під час заручин і весілля обмінюються колечко. Два-три століття назад в день Святого Валентина було дуже популярне влаштувати заручини.

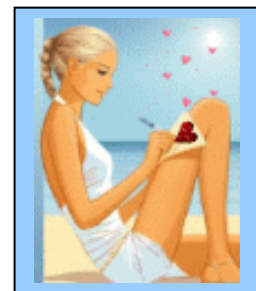
Птахи любові і голуби - барвисті папуги, що мешкають в Африці. Більшість з них мають червоні дзьоби. Вони названі птахами любові за те, що коли вони збираються в пари, вони сидять на дуже близькій відстані один від одного. Голуби вважаються улюбленими птахами Венери. Вони все життя не міняють

пару і спільно піклуються про пташенят. Ці птахи - символи вірності і любові, а також символи дня Святого Валентина.

Купідон - син Венери, богині любові. Він може примусити людину закохатися пострілом однієї з своїх чарівних стріл.

*Із чудовим днем любові
Щирі сердечні вітання,
Хай буде у житті доволі
І ласки й ніжності й
кохання!*

Редакція газети

“ЖІНКА” VS “ЧОЛОВІК”

Кожного дня ми прокидаємось, приймаємо душ, снідаємо, приводимо себе в порядок і виходимо з хати...

Ідемо на зупинку, сідаємо в маршрутку чи машину і

бачимо навколо себе людей, як чоловіків так і жінок, усі вони по-своєму прекрасні..

Хтось метушиться біжучи на роботу, хтось купує в газетному кіоску газети-журнали, хтось говорить по телефону....але це тільки зовнішність, і їхня поведінка на даний момент...

Насправді, ми незнаємо як вони себе поведуть в тій чи іншій ситуації...як ставляться до людей..?!

Але як чоловіки, так і жінки щодня рішуче рухаються у бік рівноправ'я, а тим часом психологи, педагоги, лікарі та соціологи виявляють дедалі більше відмінностей між статями.

Ось декілька закономірностей справді правдивих, а не придуманих псевдо-автором, а дійсно доведено, що таке існує....

Автомобіль. Він залишається засобом утвердження чоловічої переваги, хоча більшість випускників автошкіл – жінки. За статистикою, ледве третина з них сідає потім за кермо. А шкода, бо жінки удвічі рідше стають винуватцями ДТП.

Біль. Жінки чутливіші до фізичного болю, але більш терплячі. Однак до лікарів вони звертаються втричі частіше. Принцип чоловіків “до лікаря не піду” викликаний страхом ще більшого болю у процесі лікування та небажанням визнати свою слабкість.

Втома. Чоловіки менш витривалі істоти – вони втомлюються швидше.

Гнів. Колись від швидкої реакції та здатності до негайних дій у будь-якій ситуації залежив успіх чоловіка-мисливця і чоловіка-захисника. Сьогодні зайва імпульсивність йому не на користь. Однак у стресовій ситуації чоловіки і нічні виявляють вибухову реакцію. Жінки менш схильні до раптових спалахів гніву. В екстремальних ситуаціях їхній тиск і серцебиття залишаються близькими до норми.

Депресія – жіноча хвороба. Від неї прекрасна стать потерпає удвічі частіше за чоловіків.

Іспит. Якщо доводиться витримати якийсь тест, то чоловіки переважно розраховують на свою кмітливість і здатність до експромтів. Жінки ж краще готуються.

Їжа. Жінки більше полюбляють солодке, а чоловіки – солоне і гостре. Це не стереотипи, а цілком науковий факт.

Жорстокість. Психологи виявили, що у найніжнішому віці хлопчики більш схильні до дитячого садизму. Своєю чергою вони зберігають і надалі. На одному ралі з метою експерименту було інсценовано ДТП. Із 62-х

учасників-чоловіків на місці аварії зупинилися тільки 35, двоє викликали допомогу. А з 62-х жінок лише дві байдуже проїхали.

Зрада. 90 відсотків чоловіків визнають, що хоча б раз були обмануті жінкою. Серед жінок, за їхніми словами, жертв зради 61 відсоток. Дивно...

Колір. Чоловіки частіше відчують труднощі визначаючи кольори та їх відтінки. На одну жінку-дальтоніка припадає 80 дальтоніків-чоловіків.

Мода. 57 відсотків усіх модних течій стосується лише жіночого одягу.

Неправда. Зовнішні прикмети чоловічої та жіночої неправди відрізняються. Чоловік, коли обманує, стає агресивним, не дивиться на співрозмовника, говорить на підвищених тонах. Жінка – неприродно посміхається, перекладає ногу на ногу, частіше кліпає. А ось інтенсивність брехні від статі не залежить: по 5-10 разів на день обманують і чоловіки, і жінки.

Помилки. Жінка, помилившись, починає виправдовуватися, легко погоджується з тим, хто вказує на її помилку. Чоловіки ж терпіти не можуть, коли хтось виявляє їхні помилки. І поведуться відповідно.

Розлучення. 80 відсотків усіх розлучень – ініціатива жінок.

Робота. Домашні справи все ще залишаються за жінками. Усі рекорди побилло прання – воно у жіночих руках майже на сто відсотків.

Повнота. Жінки мають більше шансів набрати зайвої ваги. А схуднути – менше. Але парадокс – багаті чоловіки товстіші за багатих жінок. Мабуть, жінки менш схильні потурати своїм гастрономічним пристрастям.

Флірт. Вважається переважно дамським заняттям. Насправді ж чоловіки володіють цим мистецтвом аж ніяк не гірше. Ось тільки вони, на відміну від жінок, забувають про флірт за три хвилини.

Шкіра. Якщо у розпалі сварки жінка назвала свого чоловіка товстошкірим, то вона має рацію: шкіра у чоловіків справді товстіша і менш чутлива. Тому у них пізніше з'являються зморшки.

Язик. Жінок вважають балакучими. Насправді ж вони просто менш лаконічні. А пліткують більше чоловіки. Жінки частіше говорять від першої особи, чоловіки надають перевагу безособовим реченням. Вони точніше використовують ієслова, а жінки – прикметники. Жінки ставлять більше запитань... Іноді навіть здається, що ми розмовляємо різними мовами. Але іноді розуміємо одне одного. І це головне.

Нехай День закоханих, як провісник весни, пробуджує у ваших серцях ніжний трепет і наповнює романтикою кожну мить вашого життя!

Бережіть одне одного і будьте щасливими в коханні

З любов'ю редакція газети Zaczek

Міжнародний День Рідної мови

21 лютого

світ рідною

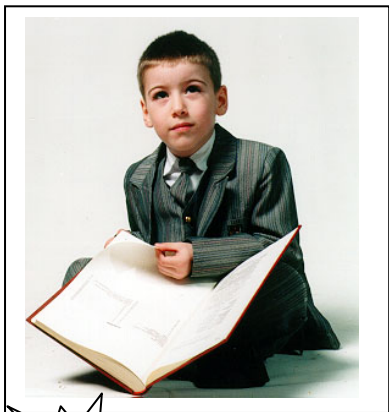
Мова, якої нас навчила рідна мати повнить наші думки. Ми будемо далеко подорожувати, роками жити за кордоном, вивчати та оволодівати іншими мовами, проте всі наші дні будуть наповнюватися словами, через які ми вперше почали сприймати навколишній мовою.

Сьогодні ми вдруге відзначаємо Міжнародний день рідної мови – день, обраний нами для того, щоб вшанувати лінгвістичне різноманіття мов людства. Люди на нашій планеті розмовляють приблизно сімома тисячами мов, кожна цілим світом різноманітних понять, складним та захоплюючим комплексом звуків та емоцій, символів та асоціацій, відтворень руху та часу.

Відомо, що деякі мови у той чи інший час поширювалися більше порівняно з іншими, виступаючи як інструмент публічних справ, як урочиста мова богослужіння або як засіб комунікації між великими групами, розпорошеними на значних географічних відстанях. Однак кожна мова, сповнена власних традицій, настроїв, творчого генія, є так само безцінна, як і кожне людське життя. І тому малюнок сьогоднішньої лінгвістичної карти світу відбиває багатий та різноманітний доробок людства, що має матеріальний вираз у книгах та рукописах, та нематеріальний і тому особливо вразливий там, де перевагу надано іншим формам, себто іншим мовам.

Заохочення вивчення мов, розвиток перекладу, взаємне ознайомлення культур на основі діалогу, який завжди потребує мінімум двох мов – усе це є складовими миротворення. Більше того, обережне ставлення до різноманіття мов, ознайомлення з тими невичерпними багатствами, які містить кожна з них, демонстрація того, що обов'язково властива їм різниця насправді являється джерелом безперестанного розвитку людської думки, означає перетворення духу миру на дух як такий, на рушійну силу життя і розуму.

У зв'язку із цим ЮНЕСКО пропонує державам-членам перекласти це послання на максимально можливу кількість мов, якими розмовляють у їх країнах.

Спілкуймося
та
розвиваймося!!!

3 Днем захисника Вітчизни!!!

23 лютого!

У всі століття героїзм і мужність воїнів Росії, потужність і слава російської зброї були невід'ємною частиною величчя Російської держави.

Вже декілька десятиліть ми вірні традиції широко і всенародно зустрічати свято захисника Вітчизни і відзначати його з особливою урочистістю і теплотою.

Сьогодні в Україні - День захисника

Вітчизни. Свято відзначають згідно Указу Президента України з 1999 року. У часи СРСР 23 лютого був днем Радянської армії, тож і сьогодні, за традицією, вітають у першу чергу військових. Проте третина українців ставиться до свята, як до дня чоловіків.

23 лютого - свято за звичкою. Колись – День Червоної армії, сьогодні – День захисника Вітчизни. Майже половина українців сприймає його як всенародне, інші – як "чоловіче професійне свято".

Вітаємо Вас з Днем Захисника Вітчизни!

Святом 23 лютого Україна вшановує мужність та відданість тих, хто відстояв її землю у воєнні роки, захистив від рабства і ганьби та у мирні роки охороняє її волю, честь і незалежність. Любов до Батьківщини, готовність до самопожертви, вірність військовій присязі, доблесть українських солдатів і офіцерів – запорука миру, спокою і щасливого майбуття на рідній землі, гідна шана нашим славним козацьким пращурам!

Від усього серця бажаємо Вам здоров'я і довголіття, бадьорості духу та родинної злагоди, радості і добра!

Нашим мужчинкам у День захисника Вітчизни присвячується.

Пізнавальна стаття про Українську армію та багато цікавого...

Україні - професійну Армію

Враховуючи позитивні зміни, що сталися в розвитку світового співтовариства, активізацію процесу роззброєння, зниження рівня

воєнного протистояння, а також співвідношення бойових потенціалі сусідніх без'ядерних держав, Україна, максимально використовуючи існуючу інфраструктуру, теж реформує свої Збройні Сили з урахуванням принципу оборонної достатності та своїх економічних можливостей. В результаті реформування в Україні мають бути створені наближені до європейської моделі мобільні, багатофункціональні і універсальні, належним чином озброєні, забезпечені та навчені Збройні Сили, спроможні виконувати покладені на них завдання за умов наявних можливостей держави щодо їх всебічного забезпечення.

За яким принципом комплектують свої збройні сили більшість країн світу?

Комплектування збройних сил за призовом

Більшість країн світу - 78 - комплектують свої збройні сили за призовом (Австрія, Болгарія, Угорщина, Ізраїль, Ірак, Іран, Іспанія, Італія, Китай, Польща, Румунія, Словаччина, Словенія, Туреччина, Швейцарія, Швеція, Югославія та інші)

Змішаний принцип комплектування

Скорочують термін служби призовників:

Франція, ФРН	10 міс.
Іспанія	9 міс.
Данія	4-12 міс.
Португалія	4-12 міс.
Швеція	7-15 міс.
Італія	10 міс.
Австрія	6 міс.
Угорщина	9 міс.
Чехія	12 міс.
Польща	12 міс.
Австрія	6 міс.

ФРН і Данія планують скоротити частку призовного контингенту до 15%.

На даному етапі реформування Збройних Сил найважливішим є оптимізація чисельного складу, структури і засобів

комплектування армії та флоту особовим складом, звільнення військ від функцій, що їм не властиві. З самого початку створення Збройних Сил України чинним законодавством було передбачено комплектування Збройних Сил України за змішаним принципом, тобто як за призовом громадян України на строкову військову службу, так і прийняттям громадян на військову службу за контрактом. Таким чином було започатковано планомірний перехід до комплектування Збройних Сил України військовослужбовцями професіоналами і на сьогоднішній день військова служба за контрактом входить в загальну систему реформування та розвитку Збройних Сил України. Комплектування Збройних Сил України здійснюватиметься за рахунок призову громадян України на строкову військову службу та прийняттям громадян на військову службу за контрактом. Саме такий підхід сприятиме забезпеченню потреб Збройних Сил у фахівцях високої кваліфікації, здатних швидко опанувати та ефективно використовувати складну військову техніку і, водночас, дозволить забезпечити підготовку військовонавчених резервів. Таким чином було започатковано планомірний перехід до комплектування Збройних Сил України військовослужбовцями професіоналами і на сьогодні військова служба за контрактом входить у загальну систему будівництва Збройних Сил України.

Законодавча база переходу Збройних Сил України до комплектування військовослужбовцями військової служби за контрактом

- [Указ Президента України від 07.04.2001 № 239 "Про Концепція переходу Збройних Сил України до комплектування військовослужбовцями контрактної служби на період до 2015 року"](#)
- [Указ Президента України від 17.04.2002 № 348 "Про Державну програму переходу Збройних Сил України до комплектування військовослужбовцями, які проходять військову службу за контрактом"](#)

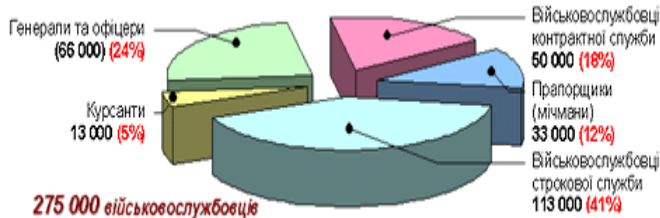
Етапи переходу Збройних Сил України до комплектування військовослужбовцями контрактної служби на період до 2015 року

1 етап	2002-2005 роки
2 етап	2006-2010 роки
3 етап	2011-2015 роки

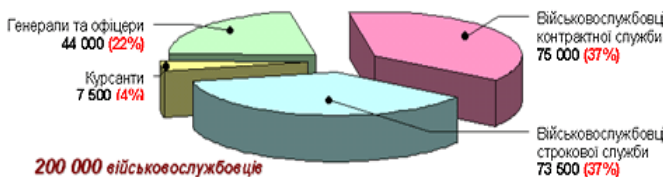
Подальша перспектива Збройних Сил України впливає із завдання, поставленого Президентом України - Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України, щодо поступового та планомірного їх переведення на 100% комплектування за контрактом, у зв'язку з чим у Міністерстві оборони України відпрацьовуються питання стосовно поетапного переходу Збройних Сил до професійної армії, тобто їх повного комплектування військовослужбовцями за контрактом, яке планується здійснити до кінця 2015 року у три етапи:

1 етап (2001 - 2005 роки)

Одним з основних пріоритетів на даному етапі є створення принципово нового, за своєю суттю, сержантського корпусу та більш досконалої системи підходів до визначення придатності громадян України до професійної військової служби за рівнем освіти, морально - діловими якостями та станом здоров'я. На першому етапі питому вагу військовослужбовців за контрактом буде доведено до 30% від загальної кількості солдат, сержантів, матросів та старшин і 22% від загальної кількості військовослужбовців, що дасть можливість укомплектувати ними основну кількість посад молодших командирів, а також ті, які визначають бойову здатність з'єднань і частин. В разі виконання вищезазначених заходів, починаючи з 2005 року, буде зменшено термін проходження строкової військової служби рештою військовослужбовців, які займають посади, що не визначають бойової здатності до 12 місяців, а підготовки молодших спеціалістів в учбових підрозділах - до 3 місяців. Такий захід дасть змогу, у перехідний період, мати відповідну укомплектованість Збройних Сил і готувати необхідну кількість військовонавчених резервів. При цьому одним із основних завдань, які нам необхідно буде вирішити - це завдання щодо скорочення чисельності Збройних Сил з одночасним покращенням якості їх укомплектування особовим складом, за рахунок збільшення питомої ваги військовослужбовців за контрактом.

2 етап (2006 - 2010 роки)

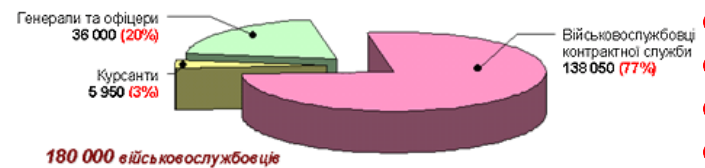

На цьому етапі, за рахунок поступового оснащення Збройних Сил України сучасними (модернізованими і новими) зразками озброєння, військової техніки та майна буде створено передумови для підвищення їх бойового потенціалу. В наслідок цього укомплектованість солдатами і матросами, сержантами і старшинами за контрактом буде більше 50% від їх загальної чисельності посад цієї категорії, та 48% від загальної кількості військовослужбовців, а усі посади молодших спеціалістів будуть повністю укомплектовані військовослужбовцями за контрактом. З метою забезпечення виконання вищезазначених заходів необхідно вирішити наступні питання, які можна об'єднати у три основних блоки:

- прийняти на державному рівні ряд законодавчих актів стосовно стимулювання та заохочення військовослужбовців, які будуть проходити військову службу за контрактом на посадах солдатів і матросів, сержантів і старшин;
- створити, або реформувати навчальні центри, частини та учбові заклади на базі яких буде проводитися підготовка та перепідготовка військовослужбовців за контрактом (як сержантів, так і солдатів спеціалістів);
- укомплектувати військовослужбовцями за контрактом усі військові частини та з'єднання, що відносяться до передових сил оборони.

На цьому етапі також передбачається завершення переходу Збройних Сил України до моделі "Збройні Сили - 2010".

3 етап (2011 - 2015 роки)

У цей період часу буде завершено переведення Збройних Сил України до 100% комплектування посад солдатами і матросами, сержантами і старшинами за контрактом. Перехід Збройних Сил України до комплектування особовим складом за контрактом обумовлюється перш за все необхідністю повного їх укомплектування особовим складом, спроможним якісно, протягом тривалого часу виконувати поставлені перед ним завдання. Саме тому першочерговим завданням уже на першому етапі повинно стати створення принципово нового корпусу сержантів - професіоналів, які мають стати основою майбутньої професійної армії України. Переведення Збройних Сил України на професійну основу, а також створення у зв'язку з цим реальної програми соціально - правового захисту і продуманої системи пільг для військовослужбовців, членів їх сімей та пенсіонерів Збройних Сил України, дозволить зробити військову службу більш привабливою для молоді.

Граничний вік перебування на військовій службі встановлено:

- а) для осіб рядового, сержантського і старшинського складу строкової військової служби – до 27 років;
- б) для осіб рядового, сержантського і старшинського складу, які проходять військову службу за контрактом, - до 45 років.

Початком проходження військової служби є:

- день прибуття до військового комісаріату для відправлення у військову частину – для призовників;
- день зарахування до списків особового складу військової частини – для військовозобов'язаних і жінок, які вступають на військову службу за контрактом.

1. Днем закінчення проходження військової служби є день, з якого військовослужбовця виключено наказом по військовій частині із списків особового складу.

2. Громадяни, які призвані або добровільно вступили на військову службу, складають Військову присягу на вірність Українському народу.

3. На строкову військову службу в мирний час призиваються придатні до неї за станом здоров'я і віком громадяни чоловічої статі, яким до дня відправлення у військову частину виповнилося 18 років.

4. На військову службу за контрактом на посади рядового, сержантського і старшинського складу приймаються громадяни, які виявили бажання служити у Збройних Силах України і відповідають вимогам проходження військової служби:

а) військовослужбовці рядового, сержантського і старшинського складу, які прослужили на строковій військовій службі не менше одного року і мають відповідну професійну підготовку за фахом;

б) військовозобов'язані та жінки, які не мають військових звань офіцерського складу, прапорщиків і мічманів, з відповідною спеціальною підготовкою після закінчення спеціальних курсів, віком від 19 до 30 років. На військову службу за контрактом приймаються військовозобов'язані, які визнані військово-лікарськими комісіями придатними за станом здоров'я до проходження військової служби і мають відповідну фізичну підготовку, та жінки, які придатні за станом здоров'я до проходження військової служби в мирний час і, як правило, не мають дітей дошкільного віку.

5. Військовослужбовці строкової служби, прийняті на військову службу за контрактом на посади рядового, сержантського і старшинського складу, в разі розірвання контракту переводяться на становище військовослужбовців строкової військової служби, якщо вони не виступили встановлених строків строкової військової служби, за винятком випадків, передбачених підпунктом "з" пункту 85 цього Положення. При цьому до строку строкової військової служби військовослужбовцю зараховується тривалість військової служби за контрактом з розрахунку два місяці військової служби за контрактом за один місяць строкової військової служби.

II. Призов і прийняття на військову службу.

Укладення контракту

6. Призов громадян на строкову військову службу проводиться в установлені строки на підставі указу Президента України, який публікується в засобах масової інформації не пізніше як за місяць до початку призову. Порядок підготовки і проведення призову громадян на строкову військову службу визначається Кабінетом Міністрів України.

7. Контракт про проходження військової служби у Збройних Силах України - письмова угода, що укладається між громадянином України і державою, від імені якої діє Міністерство оборони України, для встановлення правових відносин між сторонами під час проходження військової служби. Контракт укладається за зразком, що додається, у двох примірниках, підписується особою, яка вступає на військову службу за контрактом або продовжує її, і посадовою особою, зазначеною в пункті 14 цього Положення, скріплюється гербовою печаткою військової частини і зберігається у кожної із сторін. Контракт є підставою для видання наказу по військовій частині про зарахування особи на військову службу до Збройних Сил України і призначення її на посаду.

8. Право підписання контракту від імені Міністерства оборони України з особами, які вступають на військову службу і призначаються на посади рядового, сержантського і старшинського складу, надається командирі (начальнику), який має право видавати накази по військовій частині.

9. Строк дії контракту обчислюється з дня набрання ним чинності.

Перший контракт набирає чинності:

- з військовозобов'язаними та жінками - з дати підписання контракту, але не раніше дня зарахування

громадянина до списків особового складу військової частини;

- з військовослужбовцями строкової військової служби - з дати укладення контракту.

Про дату набрання чинності першим контрактом робиться запис в обох примірниках контракту, один з яких зберігається в особовій справі військовослужбовця.

10. Перший контракт про проходження військової служби з особами рядового, сержантського і старшинського складу строкової військової служби, військовозобов'язаними і жінками укладається на строк не менше трьох років. Після закінчення строку військової служби, визначеного першим контрактом, військову службу може бути продовжено за новим контрактом на строк від 3 до 5 років щоразу до досягнення граничного віку перебування на цій службі, про що видається наказ по військовій частині.

Строк контракту обчислюється повними роками. Новий контракт укладається не пізніше як за три місяці до закінчення чинного контракту і набирає чинності після дня закінчення дії попереднього контракту.

11. Дія контракту припиняється:

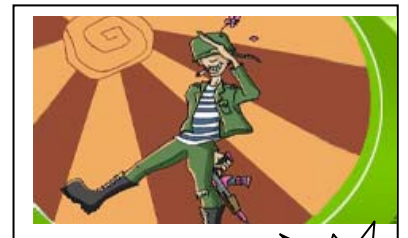
- у день закінчення його строку;
- у день, зазначений у наказі про виключення військовослужбовця зі списків військової частини, в разі дострокового розірвання контракту;
- з наступного дня після смерті (загибелі) військовослужбовця, а також визнання його судом безвісно відсутнім або оголошення померлим.

У разі припинення чинності контракту у примірнику, що зберігається в особовій справі, робиться запис про підставу і дату припинення дії контракту.

12. Чинність контракту з військовослужбовцями, відрядженими із Збройних Сил України до інших військових формувань з виключенням зі списків особового складу Збройних Сил України, припиняється. Контракт з військовослужбовцями, відрядженими з інших військових формувань до Збройних Сил України з виключенням із списків особового складу відповідних інших військових формувань, укладається на загальних підставах і набирає чинності з дня зарахування до особового складу військової частини. Військовослужбовцям-жінкам, які перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами, а також по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, строк контракту продовжується на період їх перебування у зазначених відпустках. У разі переміщення по службі військовослужбовця з однієї військової частини до іншої контракт не розривається. За необхідності окремі умови контракту за новим місцем служби можуть бути переглянуті і засвідчені підписами командира військової частини та військовослужбовця.

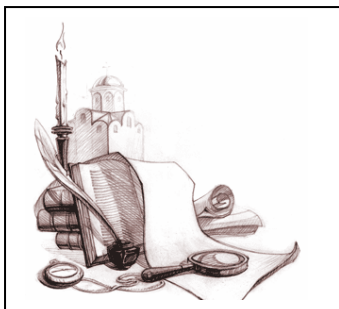
13. Військовослужбовець рядового, сержантського і старшинського складу строкової військової служби, який виявив бажання проходити військову службу за контрактом, після укладення контракту зараховується наказом по військовій частині на військову службу за контрактом з одночасним призначенням на відповідну посаду.

14. Відбір кандидатів для прийому на військову службу за контрактом із числа військовозобов'язаних і жінок проводиться районними (міськими) військовими комісаріатами на підставі заявок військових частин та безпосередньо командирами військових частин.

Zabytki Polski

Zamek w Malborku

W pierwszej połowie XIII wieku, na tereny położone nad środkowym biegiem Nogatu dotarły pierwsze misje chrystianizacyjne Zakonu Niemieckiego, zwanego także krzyżackim. Na początku lat 80-tych

tego stulecia rozpoczęto budowę zamku zwanego przez braci zakonnych Grodem Marii (niem. Marienburg). W ciągu niespełna trzydziestu lat powstał czworoboczny dom konwentualny z kaplicą, kapitularzem, dormitorium, refektarzem, wewnętrznym dziedzińcem i podzamczem od strony północnej. Z naroża południowo-zachodniego poprowadzono długi i wysoki ganek do Gdaniska - wieży ustępowej i jednocześnie obronnej.

14 września 1309 roku wielki mistrz Zakonu Siegfried von Feuchtwangen przeniósł do Malborka swój urząd. Zamek awansował do roli stolicy jednego z najpotężniejszych państw na południowym wybrzeżu Bałtyku. Rychło okazało się, że w swojej dotychczasowej postaci nie może on spełniać nowych funkcji.

Trwająca blisko czterdzieści lat rozbudowa przekształciła dom konwentualny w silnie umocniony Zamek Wysoki. Otoczony głębokimi fosami i kilkoma pierścieniami murów obronnych zawierał szereg reprezentacyjnych pomieszczeń. M.in.: kościół NMPanny powiększony o nowe prezbiterium i położoną pod nim kaplicę św. Anny - miejsce pochówków wielkich mistrzów. Dawne podzamcze także uległo rozbudowie, stając się obszernym i funkcjonalnym Zamkiem Średnim dostępnym dla rycerzy - gości z Europy Zachodniej. Oprócz pomieszczeń mieszkalnych, znajdował się tu Wielki Refektarz - największą salą na zamku, przykrytą pięknym sklepieniem palmowym, Infirmeria dla starszych i chorych braci oraz Pałac Wielkich Mistrzów.

W XIV i pierwszej połowie XV wieku założono i rozbudowano trzecią część warowni - Zamek Niski zwany odtąd Przedzamczem. Umieszczono tu m.in. Karwan - wielką zbrojownię na działa i wozy bojowe, spichlerz nad brzegiem Nogatu oraz szereg budynków gospodarczych (ludwisarnię, stajnię, browar, etc). Przy jednym z nich znajdowała się kaplica św. Wawrzyńca, przeznaczona dla służby zamkowej. Całość otaczały fosy i mury obronne z licznymi wieżami, połączone z umocnieniami miasta Malborka.

Wojna trzynastoletnia

W trakcie wojny trzynastoletniej, w czerwcu 1457 roku Malbork zajęły wojska polskie. Zarząd zamkiem spoczął w rękach starosty królewskiego i podległego mu

burgrabiego. Z licznych XVI - XVIII-wiecznych lustracji obiektu przeprowadzanych przez poszczególnych jego części uległy zmianom. Zamek Wysoki przestał być klasztorem a stał się gospodarczym zapleczem twierdzy. Przechowywano tu smołę, sól, piwo, chmiel i inne produkty żywnościowe. Załoga wojskowa i kadra urzędnicza mieszkała na Zamku Średnim. Przedzamcze adaptowano dla potrzeb ściśle militarnych. W Karwanie magazynowano działa, kule i inną broń strzelecką. W basztach i wieżach - beczki z prochem i saletrą.

Pruska dewastacja

We wrześniu 1772 roku Malbork zajmują wojska pruskie. Kwaterują na Zamku Wysokim, w urządzonych tu w latach 1737-44 koszarach polskiego regimentu piechoty. Nie były one wystarczająco duże, toteż niebawem rozpoczęto ich rozbudowę. Zamurowano krużganki i wykuto bramę w skrzydle południowym (w stronę miasta). Na Zamku Średnim, w Wielkim Refektarzu, urządzono salę musztry konnej: powiększono portal główny, zerwano ceramiczną posadzkę, zamurowano część okien. W latach 80-tych w Pałacu Wielkich Mistrzów pojawiła się przedziałnia bawełny, mieszkania dla tkaczy i szyprów rzecznych.

Był to początek blisko dwudziestoletnich prac budowlano-rozbiórkowych na zamku. Kontynuowano je pomimo iż w 1799 roku ukazał się album z widokami Malborka

autorstwa trzech Fryderyków: Gillego (rysunki), Fricka (sztychy) i Rabego (plany). Wstęp historyczny napisał Konrad Levezow. Zamiarem autorów było uczulenie opinii

publicznej na piękno zabytkowej twierdzy i nakłonienie stosownych władz do zaprzestania jej rozbiórki. Pomimo tego jeszcze w tymże roku wydano rozkaz gabinetowy króla Fryderyka Wilhelma III zalecający stworzenie z Zamku Wysokiego magazynów wojskowych. Rozpoczęte w 1801 roku prace zmieniły

gruntownie zewnętrzną bryłę obiektu. Zamurowano wszystkie (poza kościołem) średniowieczne otwory okienne i wykuto inne, rozmieszczone stosownie do nowych podziałów wnętrz. Elewacje zewnętrzne otynkowano, całość nakryto nowym niskim dachem. Wyburzono resztki średniowiecznych sklepień i ścian wewnętrznych, dając na ich miejsce drewniane stropy. Podobnie postąpiono na Zamku Średnim, gdzie skrzydło wschodnie przekształcono w spichlerz. Przełomowe znaczenie dla zamku w tamtym okresie miał artykuł królewieckiego studenta Maxa von Schenkendorfa, jaki ukazał się w jednej z berlińskich gazet w 1803 roku. Autor - młody romantyczny poeta - ostro protestował przeciw burzeniu średniowiecznego zabytku. Apel ów spowodował, że w następnym roku przygotowano nowy rozkaz gabinetowy zakazujący dalszej rozbiórki zamku.

II Wojna Światowa

Sytuacja polityczna Niemiec w latach trzydziestych odbiła się także na życiu codziennym zamku. 1 maja 1933 roku na wieży głównej zawisła flaga III Rzeszy. Obiekt stał się też miejscem częstych uroczystości z udziałem wysokich funkcjonariuszy partii nazistowskiej. W związku z podobnymi imprezami w 1934 roku powstał (na szczęście niezrealizowany) projekt budowy wielkiego amfiteatru po wschodniej stronie zamku. 1 września 1939 roku w Wielkim Refektarzu gauleiter Forster uroczysto ogłosił powrót do Niemiec terenów położonych na lewym brzegu dolnej Wisły a tym samym odtworzenie prowincji Prusy Zachodnie w jej dawnych granicach.

W tymże wnętrzu w maju 1940 roku odbyło się "powitanie" Banderii Prutenorum - kopii chorągwi krzyżackich zabranych z krakowskiego Wawelu. W latach II wojny światowej sala była świadkiem ślubowań młodzieży wstępującej do Hitlerjugend oraz przysięg wojskowych żołnierzy wyruszających na front wschodni. W 1941 roku rozpoczęto zabezpieczanie obiektu przed skutkami nalotów bombowych. M.in. we wrześniu 1944 roku wykonano gipsowy odlew Madonny z kościoła NMPanny i zdemontowano wszystkie witraże z tej świątyni.

Miasto i zamek bardzo mocno ucierpiały w trakcie działań wojennych w 1945 roku. W wyniku ciężkich walk Grupy Bojowej "Marienburg" z jednostkami 2 rosyjskiej Armii

Uderzeniowej, zniszczeniu uległo blisko 80 procent zabudowy Starego Miasta. Poważnie uszkodzone też zostały wschodnie partie zespołu zamkowego - prezbiterium kościoła NMPanny z mozaikową figurą Marii z Dzieciątkiem, wieża główna, skrzydło wschodnie Zamku Średniego, zabudowa Przedzamcza. 8 marca wycofujące się oddziały niemieckie wysadziły w powietrze mosty na Nogacie. Okres powojenny Polska administracja cywilna pojawiła się w mieście już w kwietniu 1945 roku, zaś ostatni zorganizowany wyjazd Niemców miał miejsce w 1957 roku. Koniec lat czterdziestych to okres, w którym systematycznie wyburzano pozostałości zabudowy na terenie Starego Miasta.

Muzeum

1 stycznia 1961 roku utworzono Muzeum Zamkowe. Decyzję o jego powołaniu przyspieszył groźny pożar dachów

skrzydeł zachodniego i północnego Zamku Średniego, jaki wybuchł 7 września 1959 roku. 3 lipca 1965 roku, w odbudowanym częściowo skrzydle wschodnim otwarto wystawę bursztynów, będącą jednym z magnesów przyciągających do Malborka rzesze turystów. Atrakcją stały się też seanse widowisk "Światło i dźwięk" (od 1980 roku).

W grudniu 1997 roku zespół zamkowy wpisany

został na listę światowego dziedzictwa kulturowego UNESCO

Право і Ми

ЯКЩО ВАМ ВРУЧИЛИ ПОВІСТКУ

Що робити в ситуації, якщо вам вручили повістку з'явитися до слідчого на допит у якості свідка або ж слідчий особисто зателефонував до вас з проханням особисто з'явитись

для давання показів. Люди по-різному реагують на таке повідомлення. Деякі готові допомогти слідству і намагаються відповісти всі запитання, які поставить слідчий, деякі стверджують, що нічого не знають і взагалі не розуміють навіщо їм кудись ходити, інші посилаються на надзвичайну зайнятість. Але якщо слідчий викликає саме Вас для давання показів, то у нього для цього є вагомі підстави. Так що не драматизуйте ситуацію - краще ознайомтесь з тим, які права та обов'язки свідка передбачені законодавством та які повноваження має слідчий у випадку недотримання свідком своїх обов'язків.

Чинним кримінально-процесуальним законодавством передбачено. Що в якості свідка може бути викликана будь-яка особа, про яку є відомості про те, що ці особі відомі обставини з конкретної кримінальної справи. Людина, яку викликали у якості свідка, зобов'язана з'явитись у вказане місце і час та надати правдиві покази про відомі йому обставини по даній справі. Поважними причинами неприбуття свідка є: хвороба, несвоєчасне отримання повістки, або інші обставини, які фактично позбавляють свідка можливості своєчасно з'явитись до слідчого. Тому, якщо ви їдете в інший регіон у вас весілля або похорон, заблаговчасно попередьте про це слідчого. Таким чином Ви не будете мати лишніх непорозумінь, слідчий в свою чергу зможе перепланувати свій робочий день. А ще краще, при першому спілкуванні із слідчим одразу обумовити зручний для вас обох час.

Якщо свідок не з'являється без поважної причини слідчий має право винести постанову про примусовий привід через систему органів внутрішніх справ. Просто кажучи, з'являється співробітником міліції, який в примусовому порядку "забезпечить" недисциплінованого свідка прибути до слідчого. Крім цього, такого свідка очікує ще й штраф.

Але, сподіваюсь, що ця неприємна доля вас обминула – ви з'явилися на допит самостійно. Тепер – безпосередньо про ваші права та обов'язки. Перш за все ви повинні мати при собі паспорт, для того, щоб слідчий зміг пересвідчити вашу особу. Перед початком допиту та занесенням в протокол ваших анкетних даних слідчий зобов'язаний роз'яснити ваші процесуальні права та обов'язки.

У відповідності до 63 статті Конституції України ви маєте повне право відмовитись від надавання показань або пояснень щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів (батьків, чоловіка або дружини, дітей, братів, сестер).

Однак, не слід, одразу ж заявляти: "Згідно Конституції України маю право нічого не говорити". З однієї сторони, можливо саме ваші покази допоможуть вашим родичам. З іншої – така категорична відмова може вартувати Вам судимості за статтею 385 Кримінального кодексу з покаранням у вигляді штрафу від 50 до 300 неоподаткованих мінімумів доходів громадян або арешту на строк до 6 місяців. При цьому немає значення, чи заявлена відмова від дачі показів в усній чи письмовій формі.

До початку допиту слідчий зобов'язаний вас попередити про кримінальну відповідальність за статтею 384 Кримінального кодексу за за відомом неправдиві показання.

Після того, як вас ознайомили з правами та обов'язками, ви повинні поставити свій підпис у відповідних місцях протоколу. Після цього слідчий заносить в протокол ваші анкетні дані і безпосередньо вияснює обставини справи. Ваші покази заносять в протокол. По закінченні допиту слідчий зачитує вголос протокол або надає Вам можливість самостійно ознайомитись з цим документом. При цьому ви маєте право робити зауваження або доповнення по суті викладених в протоколі пояснень. Суттєві зауваження вносяться в протокол, після чого його підписують як свідок, так і слідчий.

Слід також знати, що свідок допитується окремо від сторонніх осіб. Групу підтримки у вигляді батька, мами, бабусі, не слід залучати до питань слідства. На допит їм вхід заборонений.

Деякі питання стосуються допиту неповнолітніх. Якщо свідок – неповнолітня особа віці до 14 років, то його допит проводиться обов'язково в присутності педагога, а при необхідності в присутності лікаря, батьків або законних представників. Необхідність присутності вказаних осіб при допиті 14-16 – річного свідка не обов'язкова і вирішується слідчим. До початку допиту неповнолітнього присутнім особам роз'яснюється їх обов'язок бути присутнім на допиті, а також право висловлювати свої зауваження і з дозволу слідчого задавати неповнолітньому питання. Питання, які задані свідкові законними представниками, педагогом або лікарем, а також їхні зауваження заносять в протокол, навіть в тому випадку, якщо слідчий відхилив запитання. Крім цього, неповнолітній свідок у віці до 16 років не попереджується про кримінальну відповідальність за відмову від давання показів і за давання за відомом неправдивих показань – йому роз'яснюється його обов'язок говорити лише правду. Після того, як допит неповнолітнього свідка закінчено і всі питання та зауваження, якщо вони мали місце, занесені в протокол, його підписують всі учасники допиту.

Ось, в цілому всі положення, про які повинен знати свідок. Впевнений, що у вас не буде ніяких проблем із Законом.

В.І.Литвиненко юрист

Дфери та ТТємниці..

Інформація є досить таки цікава та повчальна...

Як підробляють

Підробка "під золото"

Невинно затавровані

Проба - ніяка не гарантія. Знання того, що 14-каратне золото - це 585-а, а 18-каратне - 750-а проби, мало полегшує справу. Цифирки цифирками, а в руках у Вас може виявитися ланцюжок, у якої тільки 1/3 ланок - жаданий метал, а все

інше - абсолютно інший сплав. І добре ще, якщо "електрон" (золото й срібло в пропорціях 30-40% срібла до 70-60% золота), "поліксен" ("забруднена" іншими металами природна платина), "херагольд" (низькопробний склад - золото 375-500-й проби) або просто позолочене срібло, що хоч якусь цінність представляє.

Перевірити складно: не всякий ювелірний детектор зреагує. Якщо у Вас із собою є "виразно золота" прикраса, киньте її на стіл разом з "сумнівною золотою". Якщо їх "дзвінкість" буде приблизно однаковою - є надія. Можливий і чисто психологічний марш-кидок: зробіть розумний вигляд, потріть на очах у продавця поверхню виробу. Особливо нічого не натрете, але побачите реакцію продавця...

Основні проблеми почнуться навіть не тоді, коли ніжно-персикова позолота зійде, оголивши агресивно-руду основу. А тоді, коли у Вас порвуться ланки такого товстого на вид ланцюжка й Ви понесете його в ремонт. От отут-то й з'ясується, що сплав такий тендітний, що його спаяти людськи не вдається. Особливо велика ймовірність придбати фальшиве золото в Китаї, ОАЕ, Туреччини, тощо.

Багато людей може "попасти на гачок", купуючи золото з рук, з-під прилавка й навіть у церкві! Зворушливі розповіді комівояжера в підземному переході про те, що "сьогодні наша ювелірна фірма влаштовує пільговий розпродаж", закінчується викинутими на вітер грішми.

Якщо ви серйозно стурбовані проблемою вкладення грошей у дорогоцінні метали, віддайте перевагу золоту в злитках, а не в ланцюжках. Ні, звичайно, це не означає, що тепер нам взагалі не варто й носа показувати в ювелірні салони. Просто дотримуйтеся кількох простих правил. Перед тим як викласти свої кошты, прискіпливо й недовірколиво огляньте зворотній бік виробу. Чим краще він виглядає, тим і Вам краще. Чим охайніше запаєні камені в обручці або сережках, тим більше надії, що перед вами не "лівак". Цю процедуру необхідно зробити, навіть якщо ювелірний детектор "запевнює", що все в порядку.

На даний момент тільки частка всіх ювелірних виробів в Україні має державну пробу. Доведеться визнати: по-справжньому якісних прикрас менше, чим ми думаємо. І, по великому рахунку, нічого дивного в цьому немає: підробка ювелірних виробів надзвичайно вигідний бізнес. Вони малі по розміру й мають досить високу вартість розраховуючи на одиницю об'єму. Вони зручні при контрабанді, для їхнього виробництва не потрібно великих приміщень, а складні технології використовуються не завжди, лише для деяких операцій (наприклад, при виробництві ланцюгів). Немає особливої потреби й у механізації виробничого процесу. Але навіть якщо вона й виникає (скажемо, для одержання заготовель при виготовленні хрестиків), тінюві ювеліри легко кооперуються з легальними підприємствами, а то й просто входять у їхню структуру. Коротше кажучи, тінюва ювелірка - давній, добре налагоджений бізнес.

Не варто довго обурюватися тому, що, мов, на виробі стояла проба. Проба на прикрасі часто не відповідає його дійсному складу, і це один з найпоширеніших способів обдурювання й обману довірливих покупців.

Тим часом співвідношення золота й домішок у сплаві, з якого зроблена прикраса, визначає такі властивості виробу, як крихкість і, отже, ремонтпридатність. Приміром, в Україні часто не беруть у ремонт виробу з Туреччини: обережно спаяти зламаний турецький ланцюжок часом просто неможливо. Існують і "комбіновані" фальшивки: коли частина виробу являє собою пристойне золото, а частина сумнівний сплав. На таких виробках може стояти справжнє державне клеймо а при поверхневому аналізі в пробній палаті таку підробку можуть просто не помітити.

Або інший приклад: у пробну палату пред'явлена для таврування частина виробу наприклад, замок до ланцюжка. А сам ланцюг сумнівної якості приєднується до замка пізніше. Це зовсім неозначас, що нелегали вступили в змову із чиновниками. Адже немає ніяких інструкцій про те, яке мінімальне число ланок повинне бути в ланцюжку. До того ж, палата ставить клеймо не на кожній ланці, а тільки на замку.

Є й інша можливість проставити справжнє клеймо на "лівий" виріб. Після розпаду СРСР у колишніх союзних республіках збереглися територіальні органи пробного нагляду з усім необхідним для таврування встаткуванням. Правда, ці клейма застарілого радянського зразка: в Україні такими користувалися до 1994 року. Але, природно, вони дотепер вважаються справжніми, оскільки на ринку залишається маса виробів, затаврованих ще в ті роки. Як затверджують фахівці, з недавніх пір старі клейма союзних республік стали часто зустрічатися на відверто "лівій" продукції.

Втім, різні способи "розведення" золота іншими металами здадуться цілком безневинними на тлі відвертого шахрайства: нерідко продаються прикраси, у яких немає золота зовсім. А замість нього, наприклад, сплав міді й цинку за назвою "томпак" й на око його не може відрізнити від золота навіть досвідчений ювелір. Щоб упевнитися, чи не обманюють вас, потрібно кинути кільце на стіл: золото, на відміну від металу такого сплаву, видає характерний кришталевий дзенькіт.

Як із цим бути

Доведеться визнати: сьогодні покупець прикрас із золота не може на всі 100% бути упевненим, що купив оригінал. Можна лише максимально знизити ймовірність покупки фальшивки.

Насамперед, треба розуміти, що фальшиве золото найчастіше продають з-під прилавку: на ринках, у метро, у вуличних кіосках. Тут купувати прикраси не можна в жодному разі. Але висока ймовірність придбати фальшивку й у звичайному ювелірному магазині. Адже, сама по собі легальність діяльності продавця ще не дає ніякої гарантії якості виробу: основна маса торговельних точок існує за рахунок збуту нелегальної ювелірної продукції й мало чим відрізняється від чорного ринку.

Тому, якщо вже купувати прикраси із золота, то тільки у великих магазинах і тільки виробу відомих західних фірм, або відомих українських заводів. Так, ціна виробів, що продаються в таких магазинах, висока, проте в цьому випадку, як думають експерти, ймовірність купити підробку невелика.

Можна, звичайно, перевірити дійсність ювелірного виробу на спеціальному детекторі. Але

цьому випадку гарантувати нічого не можна. Одна із причин ненадійності цього способу полягає в тому, що фізичні параметри прикраси, на які орієнтуються подібні прилади (скажемо, електричний опір), залежать не тільки від кількості золота в сплаві, але й від складу й співвідношення інших компонентів. Тому вірніше покластися на державну експертизу, засвідчену клеймом. Це дає певну гарантію. Але не тому, що клеймо важко підробити (до речі,

пробна палата в майбутньому має намір перейти до так званого лазерного таврування, що дійсно складно підробити). Просто нелегальні виробники й торговці намагаються не зв'язуватися з підробкою клейма це загрожує кримінальною відповідальністю.

Крім державного клейма на виробі може бути

проставлене й клеймо виробника. Наявність відбитка відомої ювелірної марки (наприклад, Bulgari або Tiffany) гарна ознака. У більшості випадків він гарантує не тільки відповідність проби, але й високу якість ювелірної роботи. Крім того, фахівці радять перевіряти якість по його "вивороті": чим більш ретельно виконані невидимі оком кріплення каменів, тим вище клас виробника.

І все ж таки, висновок невтішний. Український ринок золотих ювелірних прикрас заповнений фальшивими виробами, відрізнити які від дійсних часом неможливо. А виходить, прикраси не можна розглядати як засіб заощадження – занадто велика ймовірність втратити гроші.

Як імітують золото

Для імітації дорогоцінних металів у ювелірних прикрасах використовують самі різні сплави. От основні з них.

- алюмінієва бронза (ауфир, аурал, ауфор) – сплав золотаво-жовтих кольорів, що складається з 90 частин міді та 10 частин алюмінію;
- батбронза (bathbronze) – сплав бронзи з 6% олова, придатний для позолоти й використовується, як правило, для лиття художньо-промислових виробів;
- батметалл (bathmetall) – сплав, лігирований цинком, використовується в Англії для виробництва столового посуду;
- бельгика (belgica) – сплав "під платину" з 74,5% заліза, 16,6% хрому й 8,9% нікелю;
- вермей (vermeil) – французьке найменування позолоченого на вогні срібла;
- гамельтонметалл (hamiltonmetell) - сплав з 66,7% міді й 33,3% цинку золотаво-жовтих кольорів, добре підходить для позолочення виробів;
- геразолото (heragold) – німецька торговельна назва для вісім-десятикратних сплавів золота;
- голдин (goldin) – сплав міді й алюмінію, який використовується у Німеччині для виготовлення дешевих ювелірних виробів;
- гранатове золото – сплав золота проби 250/1000, що застосовувався в Чехії в другій половині XIX століття для виготовлення ювелірних виробів із гранатами;
- дукатне золото – золото проби 980/1000, що використовувалося для карбування золотих дукатів;
- дюраметалл (durametall) – в Німеччині сплав міді, цинку й алюмінію золотаво-бронзових кольорів;
- золота фольга – золото, вибите в дуже тонкі аркуші між аркушами пергаменту, а потім між шкірою бичачої сліпої кишки; застосовується для золочення виробів з металу й дерева, виготовлення складальних картин, обрізів книг;
- золото musiv – пластики сульфідного олова із золотим блиском, які застосовуються для золочення; не роз'їдаються сіркою й сірководнем і не чорніють;

- золото pink – англійське найменування червоного золота з дуже блідим відтінком;
- мангеймське золото – сплав з 83,6% міді, 9,4% цинку й 7% олова, пофарбований під золото; виготовлені із цього сплаву виробу до того ж звичайно ще й позолочені;
- мозаїчне золото – сплав з 66% міді й 34% цинку з відтінком самородного золота;
- накладне золото – позолочений матеріал, основу якого утворюють сплав міді із золотим покриттям щонайменше 8 мікронів; шар золота прокачаний і приварений;
- прорайде (oreide), або "французьке золото", – сплав золотих кольорів з 80% міді, 15% цинку й 5% олова (або 86,13% міді, 13% цинку, 0,4% олова й 0,6% заліза) для лиття ювелірних виробів;
- палау (palau) – північноамериканське торговельне найменування "білого золота"; сплав золота й палладія в співвідношенні 8:2;
- палакарт (palacart) – сплав, по кольорах схожий на платину, з 75% палладія, 15% золота й 7% срібла;
- пинчбек (pinchbeek), або англійське золото, – сплав міді й цинку (з 83-93% міді), створений лондонським годинником Христорфом Пинчбеком; застосовується для виготовлення загальнодоступних прикрас, біжутерії, окладів;
- пистольное золото (від назви іспанської золотої монети пістоль) – німецьке найменування золотого сплаву проби 895/1000;
- платинор – сплав з 57% міді, 18% платини, 10% срібла, 9% нікелю й 6% цинку; гарні золоті кольори;
- поліксен – так називають природну платину, змішану з іншими металами;
- симилор – сплав, схожий по кольору на золото, частіше позолочений, що складається, як правило, з 83,7% міді, 9,3% цинку й 7% олова;
- томпак – сплав міді й цинку різних складів (частіше 90% міді й 10% цинку) з гарними золотими кольорами; зміст міді робить його стійким до корозії;
- електрон – природний сплав золота й срібла різних з'єднань (іноді до 39% срібла); багато античних монет виготовлені з електрона.

Будьте обачнішими, остерігайтесь підробок!!!

Нам нікуди від цього не дітись...!!!

Закони Мерфі

Мерфологія домашнього господарства

Закон кухні О'рейлі

Чистота - це щось з розряду неможливого.

Сім законів кухонного безладу:

1. Жодне пристосування універсального кухонного комбайна не працюватиме нормально.

Слідство:

Чим дорожче комбайн, тим рідше ним користуються.

2. Чим простіше інструкція

(наприклад, «Натисніть тут»), тим важче знайти, де ж все-таки натискати.

3. У фамільному рецепті, тільки що виявленому в старій куховарській книзі, одиниця вимірювання головного компоненту буде записана нерозбірливо.

4. Якщо вже блюдо зіпсоване, все, що б ви не додавали для його порятунку, тільки погіршить справу.

5. В захоплення приходять завжди від того блюда, яке зайняло найменших зусиль в приготуванні.

Приклад: якщо ви приготували качку з яблуками, то компліменти отримаєте за печену картоплю.

6. Якщо вам довелося спеціально йти в магазин за якимсь продуктом, то саме на нього у вашого гостя виявиться алергія чи ще якась проблемка.

7. Чим більше часу і праці ви вклали в приготування обіду, тим більше вірогідність, що гості весь час обговорюватимуть інші, обіди, що передували цьому.

Закони кухні Аліси

Хеммонд:

1. Суфле піднімається і сливки збиваються тільки при приготуванні сімейного обіду або обіду для гостей, яких ви насправді і не хотіли

запрошувати.

2. Якщо серед яєць опиниться єдине зіпсоване, то саме його-то ви і розіб'єте в тісто для торта.

3. Варто покласти в посудомийну машину якийсь кухонний посуд, як вона негайно знадобиться; якщо ви використовували мірний кухоль для рідини, то вона відразу ж знадобиться для того, щоб зміряти щось сухе.

4. Час на споживання їжі обернено пропорційно до часу на її приготування.

5. Яке б ви блюдо не приготували, опиниться, що ваш гість їв його за сніданком.

Закони домогосподарки

1. Якщо ви сумніваєтеся, чи витягнули м'ясо з морозилки, щоб воно розморожувалося, значить, ви забули це зробити.

2. Якщо ви не пам'ятаєте, чи вимкнули кавоварку, значить, ви її не вимкнули.

3. Якщо ви вирішили зайти по дорозі за хлібом і

яйцями, думаючи, що удома їх немає, то вони удома опиняться.

4. Якщо ви сумніваєтеся, чи вистачить грошей на обід з сім'єю в ресторані, значить, їх не вистачить.

Закон Йеджера

Пральні машини ламаються тільки в процесі прання.

Слідство:

Всі поломки трапляються того дня, коли у техніка вихідний.

Закон Ськоффа

На брудному підлогу дитина нічого не розливатиме або не розсипатиме.

Закони поведінки потомства, запропоновані Уйтцлінгом

1. Дитина, що базикає удома без передиху, в гостях категорично відмовиться промовити хоч слово.

2. Будь-яка соромлива дитина вибере багатолюдне місце, щоб голосно продемонструвати знов придбаний словарний запас («бляха-муха» і т.д.).

Банановий принцип

Якщо ви купили незрілі банани, то до моменту дозрівання їх вже не залишиться. Якщо ви їх купили стиглими, банани зіпсуються до того, як їх встигнуть з'їсти.

Закон відносності Белленса

Тривалість хвилини залежить від того, по яку сторону дверей у ванну кімнату ви знаходитесь.

Закони телепередач Джонса

1. Дві цікаві передачі завжди йдуть в один і той же час.

2. Єдина цікава передача буде відмінена.

3. Передача, яку ви чекали весь тиждень, буде показана раніше, ніж значиться в програмі.

Загальні принципи Бесса

1. Телефон задзвонить, коли ви знаходитесь перед входом в квартиру і безуспішно намагаєтесь її відкрити.

2. Трубку ви схопите якраз тоді, коли в ній зазвучать сигнали відбою.

Загадка Ковака

Якщо неправильно набрати номер, ніколи не буде гудків «зайнято».

Країни світу

У кожному номері газети ми будемо подорожувати країнами, де б ми хотіли побувати....

Першою найромантичнішою країною буде Франція, а саме місто Париж....

"...Свято, яке завжди з тобою..." - так ніжно про Париж згадував Хемінгуей. Все місто - музей пам'яток і шедеврів архітектури, серед яких собор Паризької Богоматері, Триумфальна Арка, Версальський палац і багато інших гідних захоплення. Париж найелегантніша столиця світу, виняткова і неповторна, "місто-держава". Париж зберіг і ознаки далекого минулого, і романтизм новітнього часу. Тут кожен знайде для себе щось своє: і мандрівник, і театрал, і меломан, і цінитель живопису, і гурман, і любитель різноманітних розваг і... навіть ділова людина.

Французька столиця належить до найбільших міст світу. Париж - це центр політичного і культурного життя Франції. Його вулиці дихають історією, пам'ятники і музеї відомі по всьому світу, а кожен тротуар в Парижі - театр повсякденного життя. Тут на рівних правлять мистецтво і любов. Одним словом, Париж має шарм, який вас зачарує. *Ah Paris, mon Paris!* Місто цей неймовірно прекрасний,

тут витає дух старизни, романтики. Вона є у всьому і у силуетах будівель. **Навіть синє небо над головою, в Парижі воно якесь особливе.**

А французька мова? Мелодійний, співучий, витончений і доладний, як все ці фронтончики і арочки, що оточують Вас всюди.

Хто з нас в дитинстві не зачитувався романами Дюма про відважних мушкетерів? У Парижі на все це починаєш дивитися зовсім іншими очима, все це враз стає якоюсь до болю неможливою реальністю, а не вигадкою. Палади, мости, виблискуюча гладінь Сени, галасливі вулиці. Всім цим проникаєшся настільки, що іноді стає незрозумілим, куди ж поділися всі екіпажі, і звідки тут, при дворі Людовика, ця молода дівчина в шортах з відеокамерою. Раз у раз доводиться повертатися з небес на землю, свого часу.

Парижани дивно гостинні, привітні. Про їх любов до своєї мови ходять легенди. Варто вимовити невміле, з акцентом "bon jour" - і радісна усмішка буде Вам відповіддю.

Місто спокійне, безхмарне, неметушливе, місто радощів і марень, він назавжди оволодіє Вашим серцем і зватиме до себе завжди, через роки і континенти. І якщо у Вас раптом закінчатся сили опиратися цьому захопленню - вперед, до дії! Місто радісно зустріне старих знайомих, занурить їх в це щастя і безбережне триумфування, ім'я якого -

Париж

Прогулянки по місту.

Гранд Опера.

Національна академія музики і танцю, найбільший в світі оперний театр. Будівля часів Наполеона III (велика кількість декоративних елементів характерна саме для цієї епохи).

Арка Карусель.

Побудована за проектом П'єра-Франсуа Фонтена і Шарля Персьє в 1808 році на честь перемог, взятих Наполеоном I в 1805 році. Колони з червоного і білого мармуру обрамляють три її прольоти, барельєфи на кожній із сторін відтворюють перемоги імператора. У центрі, вгорі було встановлено чотирьох бронзових коней, яких Наполеон наказав зняти з Собору Сан Мазко у Венеції, куди вони були повернені в 1815 році. В даний час Арку вінчає бронзова квадрига із статуєю Миру.

З вершини горба відкривається захоплюючий вигляд на міські ландшафти. Воістину прекрасний Париж вечірній!

Парк де ла Вільєтт, що займає 35 гектарів, з 1867 року був ринком худоби. У 1979 він був перепланований, зараз на його території знаходиться найбільший науково-

технічний музей, що не має собі рівних в світі. На його території знаходиться Жеоде- величезний півсферичний проєкційний зал.

Собор Паризької Богоматері. (Notre-Dame-de-Paris)

Собор є найточнішим центром Парижа. На дорожніх показниках відстань до будь-якої крапки Франції пророхована саме від Собору. Будівництво його було почате в 1163 році єпископом Морісом де Сюллі і продовжувалися майже півтора століття.

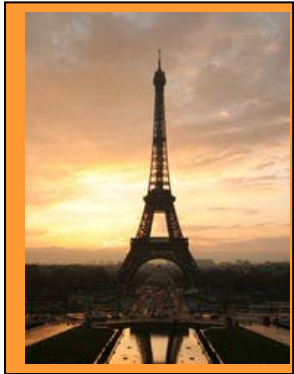
Собор побудований в готичному стилі, усередині багато прекрасних вітражів, скульптур майстрів XVII-XVIII століть.

Собор був не тільки душою міста, але і ареною знаменних історичних подій. Він був свідком Французької революції (у 1793 році від руйнування його врятувало тільки втручання Робесп'єра). На жаль, саме в цей час були знищені всі статуї королів Іудеї (просто як абстрактно ненависні революційній душі королі).

Саме у Соборі Паризької Богоматері був коронований Наполеон. Саме про цей собор Віктор Гюго написав свій роман.

Ейфелева башта (Tour Eiffel).

Символ торжества інженерної думки і технічного прогресу. Башта була побудована в 1889 році для Усесвітньої виставки. Це були роки промислової революції. В цей час відбувалися радикальні перетворення в архітектурі: скло і сталь стали новим будівельним матеріалом, що дозволяє зробити будь-яку будівлю легенею, сучасною.

Інженер Гюстав Ейфель намалював цей незвичайний силует не тільки на папері, але і, як то кажуть, на самому небі. Башта у всій своїй пишності піднеслася над Парижем, старовинним і сучасним. Не дивлячись на побоювання сучасників, башта зі всіма її дизайнерськими вишукуваннями дуже вдало вписалася до Парижа історичний, не порушивши вікової чистої гармонії, а навпаки, привнес з собою свіжість, радість, упевненість в безмежних можливостях людини.

А зараз трохи розповімо про всю цю пишність сухою мовою цифр. Ейфелева башта складається з 15000 зварених металевих деталей, вага її 7000 тонн (а на вигляд легка і ажурна споруда). Висота башти 320 метрів, полягає вона з трьох рівнів: перший поверх знаходиться на висоті 57 метрів, второй- 115 метрів, третій- 276 метрів. На останньому поверсі відновлений кабінет Гюстава Ейфеля.

З башти відкривається чудовий вигляд. Немов на чудовій карті ці маленькі, майже іграшкові будівлі, точені в своїй акуратності, ці тонюсенькі срібні ниточки річки з тоненькими паличками-мостами. Ваш Париж у Ваших ніг!

Лувр (Louvre).

Лувр веде свою історію з XIII століття, коли Пилип-Серпень для оборонних цілей побудував могутню фортецю уподовж Сени. Не будучи тоді королівською резиденцією

(король вважав за краще жити на острові Сіті), фортеця за своїми неприступними стінами зберігала королівську казну і архіви.

Надалі Лувр неодноразово перебудовувався і добудовувався, міняв свою зовнішність. Йшли роки, мінялися королі. Хтось вважав за краще жити в Луврі, хтось за його межами. Але всі вони вносили щось своє в зовнішність палацу, парку.

У 1682 році, коли королівський двір був перенесений до Версаля, всі роботи були покинуті, Лувр прийшов в стан занепаду. У 1750 році навіть йшла мова про його знос.

Після бурхливих років Революції роботи по будівництву Лувру були відновлені Наполеоном. Сучасного вигляду замок

набуває в 1871 році. Ядром зборів картин, відомих сьогодні на весь світ, стала колекція Франциска I, почата їм в XVI столітті. Її поповнювали Людовик XIII і Людовик XIV.

10 серпня 1793 року галерея була відкрита для відвідин і стала музеєм. Особливий внесок в розширення колекції вніс Наполеон I - з кожної переможеної нації він вимагав дань у вигляді витворів мистецтва. В наші дні каталог музею налічує 400,000 експонатів.

У 1981 році за рішенням президента Республіки Франсуа Міттерана почалися реставраційні роботи в Луврі. Найстародавніші частини (розвалини головної башти) були відновлені, а у дворі Наполеона з'явилася знаменита піраміда, за допомогою якої здійснюється зв'язок між новими залами і двором. Автор піраміди-американський архітектор китайського походження Ео Мінг Пий.

Дефанс (la Defense).

Район Дефанс - діловий квартал Парижа, так званий "паризький Нью-Йорк". Його будівництво почалося в 1955 році.

Велика арка Дефанс (Grande Arche de la Defense). Арка була побудована за проектом данського архітектора Йохана Отто фон Шпрекельсена в 1989 році.

Висота арки- 105 метрів, стіни фанеровані склом і каррарським мармуром. У центрі арки підвішений великий тент, званий "Хмара". На вершині арки знаходиться оглядовий майданчик.

Арка Дефанс знаходиться на одній прямій з іншими відомими арками Парижа- Триумфальною і аркою Карусель, такою, що знаходиться поблизу Лувру. (Неясний туманний силует вдалі- саме Триумфальна арка).

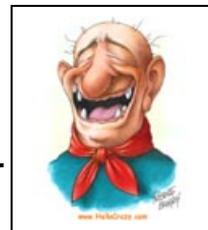

Дефанс- незвичайне місце, відчуття того, що Ви в Парижі втрачається повністю. Повна ілюзія зміни країн і континентів. І, як у всьому світі, діти обожнюють купатися у фонтанах.

Дозвілля та розваги

Цікаві пізнавальні статті,
гороскопи, анекдоти та ін

Інтернет - Батьківщина рефератів

Реферати скачують і друкують, не читаючи. Плагіатор не має часу прочитати пару кілобайтів тексту - навіть суперцікавого і геніального, навіть статтю на тему, яка його давно хвилює. Для вас, нетерплячі, почнемо статтю з жаданих адрес - ви, мабуть, бачили такий список уві сні, але вранці нічого не могли згадати; тепер вам може спокійно наснитися симпатична відмінниця. От список найбільших, добре індексованих колекцій рефератів українською мовою (остання ознака була ключовою при відборі линків):

<http://ukrreferat.com/index.htm>
<http://baqato-referativ.com.ua/>
<http://www.referats.kiev.ua/main.htm>
<http://referat.svitonline.com/index.php>
<http://www.refs.com.ua/>
<http://referaty.com.ua/>
<http://referat.bigmir.net/>
<http://www.referatov.com.ua/>

Що ж, типовий споживач побіг на одну з цих адрес перевіряти, чи є там об'єкт його 7 палкого і нестримного бажання. Тим часом - поговоримо про сучасні реферати і їх генетичний зв'язок з інтернетом. Більшість рефератних сайтів по кількості й назойливості банерної реклами можуть суперничати лише з порнографічними ресурсами. Це пояснюється величезною популярністю жанру. Освіта живе рефератами. Написати реферат -

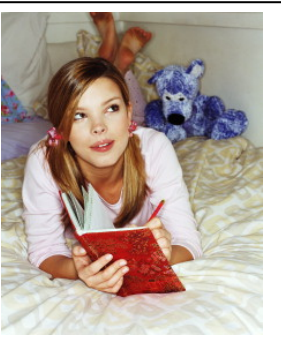
типовий спосіб розрахунку з академічними боргами та індульгенція від таких маленьких огріх, як дві-три пропущені пари. Студейське братство не прагне розібратись, навіщо від нас вимагаються реферати, курсові та дипломні. Якщо тема реферата цікава, що трапляється нечасто - пишемо його власноруч. Ні - тупо заходимо в інтернет. З історії питання: раніше дівчата годинами сиділи в бібліотеці, переписуючи до реферату вибрані місця з рекомендованої літератури (чому тільки дівчата? Тому що реферати для хлопців теж писали вони - в ті варварські часи почерк дівчат був ідеалом, а курсив Times New Roman траплявся лише в книжках).

Народний метод **Copy-Paste** значно пришвидшує процедуру створення рефератів. В Інтернеті ви завжди знайдете або готовий реферат, або сотню текстів на задану тему (результат пошуку в **Google** по ключових словах), які легко склеюються. Особливо добре вписуються у реферат дисертаційні автореферати (<http://www.candis.by.ru/>). Методичні матеріали на педагогічних сайтах іноді дозволяють навіть не продумувати самому структуру реферату, а взяти вже готову схему лекції, творчої роботи абощо. Якщо україномовні тексти на задану тему є рідкість, російськомовних все одно навалом. Переклад українською - не проблема: проганяємо текст через електронний перекладач, а всі явні „ляпи“ викладач зпише на

непрофільність для вас предмету „українська мова“. Втім, навіщо вам такі проблеми, якщо є туго набитий гаманець і флаєр на класну дискотеку? Можна доручити реферат „спеціалістам“, об'яви яких розвішані на кожному стовпі. Пару гривень за сторінку - і вони зроблять вичитаний переклад досить рідкісних текстів, тобто більш професійний плагіат.

Часто буває, що в стовпчику рефератів на професорській кафедрі всі реферати, крім написаних від руки, однакові з точністю до орфографічних помилок - за виключенням титульної сторінки. Відверта неухвага викладачів до цього факту наштовхнула на думку відверто поцікавитись їх ставленням до плагіату. **Так сформувався список мотивів, чому викладачі задають студентам „творчу роботу“ і терплять плагіат. Типове пояснення: „так ви хоч Інтернетом вчитесь користуватись“.** Якось отримав більш відверту відповідь: „мені потрібна ця інформація з будь-якого джерела, щоб не ризикувати, я замовляю її кільком людям - все одно безкоштовно“. Інші мотиви, про які можна здогадуватись: і звичайна лінька (навіщо напружати себе і студентів якимись педагогічними новаціями), і співчуття до продавців „інтелектуального товару“ (завтра життя може примусити й мене самого продавати реферати), і взаєморозуміння плагіаторів (після моєї докторської нема такого спертого реферата, який можна було б, не посоромлячись, відхилити), і хронічна відсутність на кафедрах чистого паперу (всі неофіційні папери друкуються на зворотньому боці сторінок наших рефератів). Одною з аксіом педагогіки є те, що студент не тільки має відсидіти нормативну кількість пар. „Творчими“ роботами студентів „нагружають“ у проміжках між корисною працею на благо вітчизняної науки - коли факультет підметено, всі принтери заправлено тонером, секретаркам вистачає марок для листів і канцелярського приладдя, нікуди не треба збігати за дорученням. Це примха викладачів, з якими треба жити у мирі і злагоді. Писати реферати, курсові та дипломні роботи зараз не модно. Скачувати їх в інтернеті краще: швидко, надійно і без ризику випадково висловити власну думку дилетанта.

Від хорошого рефератного архіву мода зараз вимагає: великої кількості рефератів по багатьох тематичних рубриках (предмети), відсортованих за характером (реферат/ курсова/ дипломна/ шпаргалка/ методичка/ інше), не дуже глючний пошук по ключових словах або хоча б простого текстового, а також наявність системи співпраці з авторами рефератів і добре налагодженого „чорного ринку“ цієї продукції, що передбачає: оголошення, замовлення, обмін і пряму торгівлю...

Новообраним студентам або першокурсникам ..

....адже може хтось і старший ще досі не знає, що робити зі своїм інститутським життям...

1. Прокинувся сам - збуди товаришів. Свіжий струмінь нецензурної лайки допоможе тобі відігнати сон та дасть гарний заряд бадьорості.

2. Розбудивши товаришів, необхідно першим: зайняти душ та туалет, з'їсти на сніданок увесь запас бутербродів, надіти найкращі ботинки. У результаті отримаєш додатковий заряд бадьорості.

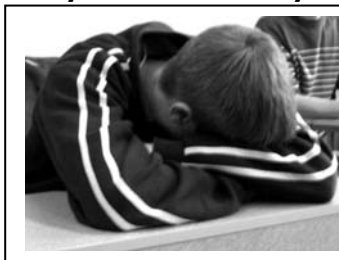

3. Виходячи з гуртожитку, не буди вахтера - пожалій старого. Досить з нього і того, що ти влаштував о четвертій ночі, (а якщо ніченька весела пройшла у когось на квартирі, то будь обережним, то злі сусіди, дадуть доброго прочухана!!) повертаючись з дискотеки.

4. В інститутських коридорах вітайся з усіма, хто старший від тридцяти. А раптом це - твій викладач?! - не запам'ятовувати ж усіх, насправді!

5. Завалюючись на лекцію із солідним запізненням, не відволікай викладача стуком у двері та дурним питанням; "Можна зайти?". Якщо не можна, тебе вишвирнуть і так, якщо можна - зроблять вигляд, що не помітили.

6. Якщо раптом пустили на лекцію, не розмовляй, не балуйся, не шуми. Лягай на парту та спи спокійно. Розмовляти, балуватися та шуміти будеш на наступній лекції, коли виспишся.

7. Дуже обережно та уважно постався до конспектування. Зазвичай, конспекти ведуть старанні дівчатка. Перед тим, як починати цей сумнівний процес, задумайся про життя, про свою статеву орієнтацію...

8. Задавай на заняттях якомога більше питань з приводу чи без. Є шанс, що викладач тебе запам'ятає і, коли ти з'явишся на іспиті, він буде впевнений, що ти вчишся на цій спеціальності, на цьому потоці, на цьому факультеті, незважаючи на відповіді.

9. На лабораторній роботі: розбий пробірки, спали трансформатор та відформатуй вінчестер компа. Цим ти не лише повеселиш себе, але й ошчасливиш студентів, які прийдуть на твоє робоче місце на наступній парі.

10. Після заняття тебе штовхає до бібліотеки, а душа тягне до бару. Чини за велінням душі: те, що подають у барі, засвоюється легше, ніж те, що подають у бібліотеці.

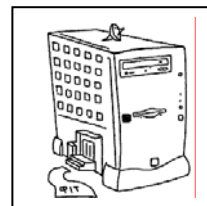
11. Після бару можна піти по знайомих: а раптом хтось нагодує? Якщо нагодували, довго та сумлінно дякуй за страви. Це підвищує шанси на повторний захід.

12. Сумління пропонує позайматися. Дай їй відповідь, що ще не кінець семестру та йди на футбол.

13. Знову пройди по знайомих, у надії повечеряти на халяву. Чим більше знайомих - тим ефективніша боротьба із голодом.

14. Після вечері трошки поспи і - на дискотеку.

15. Лягаючи спати, розбуди товаришів. Не лишай їх можливості порадіти тому, що ти нарешті з'явився живий та здоровий.

16. Наступний день почни з пункту №1.

► Стаття написана в гумористичному стилі, близько до серця брати не варто))

Сучасна молодь України та її розвиток

В даній статті ми хочемо розповісти про українську молодь, її вподобання та проблеми, виходячи з власного досвіду. В основу статті

покладені власні спостереження, а метою є огляд молодіжного руху в цілому, а не детальний опис кожної молодіжної течії.

Роздуми про молодіжні течії в цілому

Молодіжні течії формуються на основі багатьох факторів, основні з них: походження(місцезнаходження) течії – мікрорайон, центр міста, багаті райони, районні центри, села; музичних вподобань – рок, реп, поп, шансон і т.д.; виховання батьків – мається на увазі кількість уваги, яку батьки приділяють молодим людям; виховання в школі, університеті, а також загальної політики цих закладів(допомагають вони молоді розвиватися, чи навпаки притуплюють здібності); ну і звичайно фінансового забезпечення, яке впливає на стиль і можливості молоді.

Внаслідок цих, а також деяких інших, особливих для кожного з молодих людей окремо, факторів, молодь і вибирає – з ким тусуватися і в якому напрямку рухатися. Так і виникають молодіжні течії – молодь з подібними поглядами на життя збирається в тусовки із одним чи декількома спільними інтересами для всіх.

Рух у правильному напрямку

Оскільки більшість молоді України не знаходиться в багатих районах і не є дуже добре забезпеченою, то саме ця більшість і формує основні течії.

Розкажемо про рух молоді на прикладі одного мікрорайону. Років 6-7 тому був поділ суто на дві групи (залишились і до тепер), які виділялися і відстоювали свою належність до них – гопніки та ніфори.

Гопніки брали приклад з бандитського способу життя, який всесторонньо рекламувався (та й рекламується – хоча вже і не з таким сильним підтекстом) всіма засобами інформації. Головні ідеї гопників - бути "пацаном", "крутим", "конкретним", а також всім і вся це

доводити будь-якими методами. Мірою "крутизни" раніше вважалися кількість "нажитих" речей у "менш крутих" чи "зовсім не крутих" представників молоді, а деколи навіть і у дітей.

Ніфори – це в основному бунтарі проти якоїсь частини суспільства, або просто люди, які намагаються якомога сильніше виділитися серед інших – одягом, стилем життя, розмовою, чи ще якимось не

притаманним більшості захопленням. Саме ніфори в основному і диктують нові течії в житті молоді, завдяки своїй виразності та замітності.

Вся інша молодь, яка не бажала приписувати себе до якоїсь із цих груп, тусувалася своїми компаніями, які формувалися чи то під впливом навчального закладу, чи то під впливом району де проживали. Хоча зрештою все рівно приєднувалися, чи починали походити на якусь із попередньо названих груп.

В ті часи в даному районі було набагато більше гопників, оскільки крім тиняння по вулицях та доведення своєї "крутизни", велика частина молоді просто

не знаходил а чим зайняти себе. А оскільки всі хотіли всім довести, що вони крутіші, то й людей, які б ризикнули сказати, що їм все рівно знаходилося мало. Приходилося всім підтримувати частково чи повністю "сильнішу" сторону.

Проте з часом почала з новою силою розвиватися українська культура – почали з'являтися нові музичні групи, які грали більш альтернативну музику, проводилися концерти, де ці групи демонстрували свій стиль, відкривалися різноманітні клуби, де сприймалася альтернативна молодь. З'явилися нові хобі в спорті – молодь відкрила для себе його екстремальну сторону, покупляли дошки, ролики, BMX, почали займатися брейк-денсом...

І сталося чудо – "бути крутим" перестало бути "круто" для більшості молоді. Всім почала подобатися оригінальність, прояв своїх вмінь, навичок.

Мораль

Хоча намагання виділитися деколи приводить мало не до абсурду – молодь з розуму просто сходить, але ця ідея, на нашу думку, дозволяє розвивати в собі особистість – головне - виділятися в "правильному" напрямку!!!

High technologies

Машинка станцює разом з вами

Купіть собі симпатичний Фольксваген Жук, який одночасно виступає медіаплеєром і вашим партнером. Яким партнером? Так, у прямому розумінні - танцювальним.

Фольксваген Жук від компанії Jada Toys танцюватиме разом з вами. Коли ви включите музику, машинка починає підморгувати вам своїми фарами (мабуть вона заграє?), в кабіні виблискує світло.

Якщо у вас є автомобіль і ви любитель ходити по кінотеатрах, то вам просто необхідно подзвонити в програму "Алло, гараж!". Можливо, з вашого транспорту зможуть спорудити домашній кінотеатр, наподоби такого, який ви можете бачити на картинці.

Сидіння даної машини можуть повертатися на 180 градусів, і, завдяки отвору в даху, можна дивитися якого-небудь бойовика. Концепція домашнього кінотеатру на чотирьох колесах була представлена на авто-шоу, яке проходило в Детройті.

На концертах можна спати...

Якщо вам раптом захотілося спати на якому-небудь нудному концерті або театральному уявленні, то ви просто закриваєте очі і намагаєтеся думати про що-небудь іншому - приємнішому.

А ось одна ізраїльська компанія встановила в концертному залі замість звичних крісел великі ліжка. Лежи собі, слухаєш музику. Не подобається - перекинувся на бік, iPod у вуха і засинаємо. Правда, рано чи пізно, з'явиться адміністратор і вас розбудить.

Домашній кінотеатр на чотирьох колесах

Sega Toys випустила музичну кімнатну рослину

Компанія Sega Toys випустила штучну кімнатну рослину, що уміє танцювати під музику, вибрану його власником..!!!!!!

Іграшка-квітка отримала назву iSmile. Пристрій здатний приймати сигнал від будь-якого джерела музики через стандартний 3,5-міліметровий роз'єм. Творці наділили свою рослину листям з підсвічуванням, рухомими пелюстками і "особою", здатною виражати прості емоції. Крім того, iSmile по-різному реагує на музику залежно від її жанру: під хард-долю квітка починає рухатися набагато інтенсивніше.

Відзначимо, що раніше Sega Toys вже випустила дві подібні іграшки, iFish і iDog, рибу і собаку відповідно.

"Різноманітний" спорт у світі

СПОРТ У СВІТІ

ЗМАГАННЯ З ЛОВЛІ МЕЧ-РИБИ

На Кубі змагання з ловлі на спінінг меч-риби стало традицією. Цей спорт, що повний небезпеки, який вимагає знань, мужності й сили, полюбляв знаменитий американський письменник Ернест Хемінгуей. Одягнуті в особливі жилети, до яких на ремнях прикріплені вудилища, спортсмени змагаються у швидкості ловлі, величині й вазі виловленої риби. Риби, що приносять перемогу учасникам змагань, зачасту мають вагу понад 100 кілограмів.

При цьому обов'язково треба пам'ятати, що меч-риба плаває швидше від усіх інших риб, її ніс - кістяний таран - здатний пробити не лише дерев'яну шлюпку, але й проколоти металеву обшивку судна. Нині змагання з ловлі меч-риби присвячуються пам'яті Хемінгуея.

"Я стояв біля штурвалу і вів човна вздовж головного струменя до того місця навпроти старого цементного заводу, де вона опускається на велику глибину і утворює неподалік берега щось схоже до воротка, і там завжди багато мілкої риби для наживки. Зненацька я побачив попереду фонтан бризок, як від бомби, і меч, і око, і розкриті пащу, і велетенську червоно-чорну голову чорної меч-риби. Її спинний плавник увесь стирчав над водою, заввишки мало не з оснащене судно, і хвіст також увесь висунувся з води, коли вона кинулася на нашого тунця. Меч у неї був завтовшки з бейсбольну бити і скошений доверху, і, коли вона схопила наживку, поверхня океану широко роздалася перед нею. Вона була вся чорна з червоним, і кожне око її було розміром з супову чашку. Величезна була рибица. Б'юся об заклад, вона потягнула б тисячу фунтів. Я закричав на Джонсона, щоб він відпустив жилку: але перш, ніж я встиг сказати слово, я побачив, як Джонсон злетів у повітря, ніби підхоплений підйомним краном, і ще секунду він тримався за своє вудилище, але вудилище зігнулося, наче лук, а потім, розпрямившись, вдарило його товстим кінцем у живіт, і вся снасть полетіла за борт. Гальмо було закручене до краю, і коли риба смикнула, Джонсона зірвало з сидіння, і він не міг утримати вудочку. Вудилище лежало у нього на правому коліні і товстим кінцем було підсунуте під ліве. Якби він не зняв пояса, його б стягнуло у воду".

(Ернест Хемінгуей. "Мати і не мати") До речі, меч-рибу ловлять по одному принципу - тролінг, або буксирування. Кубінці здавна успішно промишляли з допомогою дерев'яної блешні, що іспанською називається куке-адор, вона імітує політ літаючої риби. Але в останні роки стали виготовлювати високоякісні різнокольорові приманки. Таку неживу приманку зазвичай використовують у тих випадках, коли рибу не видно і для її пошуку доводиться долати відстані зі швидкістю 6-7 вузлів. Якщо ж риба виявлена і її плавник видніється біля поверхні води, то краще

використовувати живу наживку. І це не обов'язково повинна бути літаюча риба. Меч-риба з неменшою охотою хватає і скумбрію, і ставриду, і будь-яку іншу, звичну для неї рибу.

Звичайно "меченосні" риби у пошуках корму піднімаються до самої поверхні води. Тому головне під час рибалки виявити потенційну здобич, а далі залишається лише підкинути наживку у поле її зору - і покльовка гарантована.

Далі потрібна спеціальна техніка. Після покльовки необхідно тримати котушку вільною, лише злегка притримуючи її великим пальцем, аби дати рибі можливість кілька секунд поплавати з приманкою у роті. Лишень хижак почне збільшувати швидкість, необхідно негайно підсікати.

"Меченосні" риби несамовито борються за життя. Як тільки меч-риба зрозуміє обман, вона починає кидатися у різні боки на несамовитій швидкості і часто вискакую з води. За умови, що на борту знаходиться досвідчена команда рибаків, для них не стане проблемою вже через кілька хвилин підняти 100-кілограмову рибу.

Коли середніх розмірів стомлена рибица нарешті підведена до борту судна, досвідчений риболов бере її за пащу і обережно виймає гачок. При можливості на рибині ставиться відмітка, де і коли вона була зловлена. Практично в усіх морях світу риби, оснащені "мечем", відпускають на волю відразу ж. Тому при ловлі застосовують спеціальні гачки без "борідок". Досвід показує, якщо поводитися з рибою досить обережно і відразу випустити у море, вона сильно не постраждає. Крім того, з'явиться можливість помірятися силою з рибою знов. Іноді, якщо помічено, що риба поранилася, її піднімають на борт для огляду.

До речі, існує перелік світових рекордів любительського риболовства, затверджений Міжнародною асоціацією любительського риболовства (IGFA). Один із зареєстрованих рекордів належить А. Маррону, який поблизу о. Ікіке (Чилі) 17 травня 1953 року піймав меч-рибу вагою 536,15 кг.

Чимало туристичних фірм, які організують подорожі на Кубу та в інші країни тихоокеанського регіону нині пропонують риболовам-любителям або й просто бажаючим "позмагатися" з меч-рибою морській риболовні прогулянки на катері. Лише 60 доларів США і ви в команді 4-12 осіб потенційно отримуєте нагоду піймати небачену у наших водах рибицу.

Кухня народів світу

Бути студентом, ще не означає, добре вчитись і ходити на пари.. а це потрібно вміти смачно готувати ,кожна людина повинна бути обізнана у будь-якій справі хоча б на 30-40 %...Так що, перший урок по кулінарії у нас розпочнеться з ЄГИПЕТЬСЬКОЇ КУХНІ та її вродобань..

Розташовуючись на роздоріжжі Африки й Азії, Єгипет може запропонувати чимало смачного й оригінального. Єгипетська кухня увірала в себе страви інших сусідніх країн. Єгипетські кулінари адаптували під єгипетські смаки рецепти турецької, ліванської, сирійської і грецької кухонь. Прості національні страви готують з великою кількістю свіжих і спілих фруктів і овочів, і приправляють невеликою кількістю пряностей. Єгипетські страви рідко бувають гострими.

Нинішня єгипетська кухня більшою мірою арабська, хоча деяку наступність усе-таки можна помітити. Єгиптяни зберігають традиції національної кухні, і вона є однією з найбільш вишуканих на Арабському Сході. До неї входять злаки (пшениця, ячмінь, кукурудза, рис тощо), бобові (боби, горох, сочевиця тощо), овочі, зелень, цибуля, часник, фрукти, молочні продукти, рідше - м'ясо і риба. Національні страви Єгипту: фуль, таамія, мулухія, м'ясні вироби: кебаб, кюфта, кури, кролики, індичка, голуби. З молочних продуктів споживають козяче і буйволине молоко, рідше - коров'яче (звичайно кисле), солоний сир. Їй також притаманний цілорічний достаток всіляких овочів і фруктів.

Єгипетська кухня базується, в першу чергу, на тушкованих, печених, варених, смажених і сирих овочах, плюс, звичайно, спеції. Більшість салатів являють собою суміш сирих чи варених овочів, різних сполучень овочів і м'яса. У Єгипті придумано безліч овочевих салатів із найнесподіванішим поєднанням

Традиційний салат, незамінний на єгипетському столі - це порізані помідори, коріандр, м'ята, небагато зелених гострих перців і цибуля, заправлені часниковою олією. З баклажаном, що є основним інгредієнтом бабаганушу, також готують єгипетське блюдо мусака - смажені баклажани прошаровують

м'ясним фаршем, посипають сиром і запікають. У рецептах часто використовується бамія, білокачанна і цвітна капуста, картопля, наприклад, тушкована з помідорами і часником.

Страви єгипетської кухні часто відрізняються гострим смаком і звичайно готуються зі застосуванням різних спецій і соусів. Безліч страв готують без використання м'яса чи риби, так що вони прекрасно підійдуть шанувальникам вегетаріанської їжі. Наприклад, салат з апельсинів і маслин з перцем, пюре з баклажанів з кунжутом і часником, кунжутний крем з рослинною олією.

Дуже смачні численні, часто приправлені кунжутом закуски:

в'ялена яловичина в товстому шарі пряностей, пюре з баклажанів з кунжутом і часником, баклажани, фаршировані часником, пікантний твердий сир, кунжутний крем з рослинною олією, у який умокають корж.

Один з важливих елементів єгипетської кухні - приготування їжі без води у власному соку чи з додаванням олії. Так, наприклад, готується овочеве рагу з баклажанів з томатами і солодким перцем, що подають у холодному вигляді. Іноді, для додання особливого смаку, перед тим, як поставити сковороду на вогонь, її натирають різними спеціями. Наприклад, часником.

Традиційний соус готується з використанням оливкової олії,

лимона, оцту, трав і різних спецій. Охолоджені варені боби, баклажани, зелений перець, подаються із соусами з рослинної олії, цибулі, часнику, з додаванням трав і гострих спецій. Серед салатів зустрічаються і воістину "вогненні суміші" з пекучого перцю чілі, змішаного зі спеціями й оцтом.

Боби візитна картка єгипетської кухні. Одна з найбільш незвичайних страв - "бобовий бургер". Його готують з прокручених через м'ясорубку бобів з додаванням коріандру, часнику і спецій у формі невеликих котлеток і смажать у фритюрі. "Бобові бургери" - невід'ємна частина традиційного єгипетського сніданку, утім, вони можуть бути подані й у будь-який інший час дня.

Рис часто готують з горіхами, цибулею й овочами. У єгипетській кухні прийнято начиняти зелені листові овочі різними сумішами з рисом, наприклад, рулети з виноградних листів, начинені сумішшю пряного рису з невеликою кількістю фаршу.

Треба відзначити, що для більшості єгиптян традиційні сніданок, обід і вечерю складаються з коржів чи оладок (це давньоруські оладки, що прийшли сюди через турків), бобів і овочевих фрикадельок. Звична їжа - горох-нут, кислі боби і печені на вугіллі товсті довгі редиски, здалеку схожі на соковиті німецькі ковбаски-вурсти.

Не буває єгипетського обіду також без рису і хліба. Звичайно до столу подають м'який "баладійський" хліб, що, подібно до "піти", вмочується у соус. Цей вид хліба легко розділяється на два шари і часто використовується замість ложки.

Страви з м'яса і риби звичайно гострі і, як і більшість страв єгипетської кухні, дуже ситні. Завдяки близькості Червоного моря існує величезна розмаїтість рибних страв. Найбільш часто в ресторанах зустрічається рибне асорті. Існує чимало спеціалізованих рибних ресторанчиків.

Більшість єгиптян використовують м'ясо в невеликих кількостях, і готують його з овочами ч подають з рисом. Наприклад, з баранини чи яловичини роблять овочевий гуляш з цибулею, майораном і лимонним соком. Дуже популярна кюфта - тефтельки з м'ясного фаршу зі спеціями і цибулею, що надягають на

шампури і подають із традиційними гарнірами: рисом, сочевицею, зеленню, томатним салатом, соусом тахіні і хлібом.

По-східному солодкі і насичені медом десерти: тістечка зі шарованого тіста з медом і горіхами, мигдалем і сиропом, запечена з цукром, медом і горіхами вермішель чи пиріжки із сирною начинкою. Не такою нудотною на смак є солодка малахабіджа - молочний рис з трояндним маслом, горіхами і фісташками. Рулет з тіста філо з горіхами і медом - найменш солодкий із усіх десертів. Також у єгипетській кухні присутні млинці з різними начинками, починаючи від яєць до абрикосів, і надзвичайно солодкий десерт, що готують з тіста з манною крупою, замоченого в меді і посипаного фундуком. Особливі солодкі страви слугують кулінарним завершенням місяця посту рамадану і великих свят. Тут також є один улюблений десерт, що присутній в усіх меню - тістечко, зварене в молоці, посипане горіховою стружкою і цукровою пудрою.

Наприкінці обіду в багатьох будинках і в ресторанах подають свіжі фрукти: свіжі фіги, фініки (яких є понад 200 різних сортів і розмірів), апельсини і гранати.

У Єгипті процвітає культ кави, що завжди був і залишається національною традицією. Місцеві жителі часто збираються в "кафешках", щоб попити каву, обговорити останні новини, пограти в нарди і послухати єгипетську музику. Інші традиційні напої - каркаде і чай. А ось алкоголь тут, як утім, і в будь-якій іншій

мусульманській країні, не вітається і дуже дорогий навіть для туристів. Тому доведеться потерпіти і віддатися дегустації кулінарних витворів єгипетських кулінарів, наприклад, спробувати томатний сік з лимоном.

Щоб відчувати усю своєрідність і принадність єгипетської кухні, рекомендуємо приготувати наступні національні єгипетські страви:

Баклажани по-арабськи

Баклажани - 200 гр., олія маслинова - 30 гр., морква - 20 гр., селера - 20 гр., помідори - 50 гр., цибуля ріпчаста - 30 гр., часник - 4 гр., зелень петрушки - 3 гр., сіль.

Баклажани розрізають по довжині навпіл, відокремлюють ножом м'якоть від шкірочки. Пасерують на вершковому маслі дрібно нарізану цибулю, потім додають дрібно різаний часник, моркву і варену селеру, вийняту з баклажанів м'якоть, солять і все добре перемішують. Отриманим овочевим фаршем заповнюють шкірки баклажанів і розкладають їх на змазаній олією сковороді чи деку. Кожну половинку баклажана накривають скибочкою помідора і посипають дрібно нарізаною зеленню петрушки. Запікають у духовці 20 хв., подають холодними.

Баранина з чорносливом

Баранина - 150 гр., цибуля ріпчаста - 40 гр., масло вершкове - 10 гр., борошно - 5 гр., чорнослив - 30 гр., цукор - 2 гр., кориця, перець мелений чорний, сіль.

М'ясо нарізають вузькими довгими смужками (1x5 см). Дрібно нарізану цибулю пасерують у вершковому маслі, обсмажують там само м'ясо, присипають борошном, сіллю, перцем і корицею, перемішують, доливають стільки води, щоб вона покрила м'ясо, і доводять до готовності на слабкому вогні. За 20 хв. до подачі кладуть намочений напередодні чорнослив

(кісточки видаляють), заправляють цукром. Подають з розсипчастим рисом.

Плов по-єгипетськи

Рис - 50 гр., масло вершкове - 20 гр., цибуля ріпчаста - 5 гр., печінка куряча - 10 гр., шинка - 20 гр., гриби - 30 гр., бульйон - 100 гр., сіль.

Обсмажений (без олії) відварений рис, нарізану скибочками і припущенну з маслом курячу печінку, нарізану кубиками, варену шинку і нарізані скибочками свіжі гриби перемішують, заливають гарячим бульйоном чи водою, доводять до кипіння, солять і тушать під кришкою в духовці 15-18 хв.

Салат "Порт-саїд"

Селера - 40 гр., банани - 40 гр., яблука - 40 гр., салат - 20 гр., майонез - 40 гр., свіжі помідори - 20 гр.

Очищений і нарізаний локшиною корінь селери, нарізані шматочками банани, кубиками - яблука, соломкою - салат перемішують, заправляють майонезом, у який додані дрібно нарубані свіжі помідори. Подають страву в шкірці банана, прикрасивши листками салату.

Салат арабський

Апельсини - 180 гр., цибуля ріпчаста - 40 гр., маслини - 40 гр., олія рослинна - 15 гр., перець мелений чорний, сіль.

Апельсини очищають і нарізують, так само як і цибулю, тонкими пластинами, змішують з маслинами, з яких вилучені кісточки. Поливають олією, заправляють сіллю і перцем.

Салат єгипетський

Фісташки - 60 гр., помідори - 120 гр., цибуля ріпчаста - 25 гр., перець червоний мелений, сіль.

Помідори очищають від шкірочки, видаляють насіння, мілко нарізують, змішують з нашаткованою цибулею, товченими фісташками, сіллю і меленим червоним перцем. Суміш повинна постояти 10 хв., після чого салат готовий до подачі на стіл.

Курча по-александрійськи

Курча - 350 гр., мед - 20 гр., масло вершкове - 15 гр., трояндова вода - 3 гр., фісташки - 5 гр., імбир - 1 гр., жир для смаження - 20 гр.

Олію розтоплюють з медом і вливають половину її в отвори, зроблені гострим ножом у грудках і ніжках курчати. Іншу суміш розбавляють трояндовою водою і рясно поливають нею все курча зсередини, попередньо розрізавши тушку уздовж. Обсмажують у жирі до золотавого кольору. Перед подачею посипають меленими фісташками й імбиром.

Смачного! Це справді дуже смачна кухня, хоч спершу вона здається дуже гострою, але специфічною!!

Єгипетські солодощі не порівнюються ні з чим, вони справжні майстри у цьому ділі. Але найбільшого захвату додає те, що готують МУЖЧИНИ і тільки вони, ні в одному готелі НЕМАЄ працівниці - ЖІНКИ...

Так що мужчинки, задумайтесь над цим!!!

Рецепти ми вам представили. Залишається лише зайти в магазин, купити продукти, прийти додому, одягти фартушок і на кухню - готувати романтичну вечерю і приємно відсвяткувати день закоханих...і не забудьте про вино, додає пікантності у смаці!!!

Загадки з каверзою

Загадки на логіку:

Морозиво
(складність: 3/10)

Галина захотіла купити одне морозиво, але їй не вистачає 6 копійок. Іван також хоче купити одне морозиво, але йому не вистачає 1 копійки. Галина та Іван вирішили разом купити одне морозиво на двох, але їм все рівно не вистачає однієї копійки. Питання: скільки ж коштує одне морозиво?

Фішки (складність: 10/10)

Перед сліпим математиком на столі знаходяться 100 фішок, одна

сторона яких біла, інша - чорна. Відомо, що в початковий момент 10 з них лежать білою стороною догори, інші - чорною. Яким чином ці фішки можна розділити на 2 групи так, що б у кожній з них була однакова кількість білих, або не було взагалі?

Квадратне вікно (складність: 4/10)

В одного математика було квадратне вікно площею 1 м^2 , що пропускало занадто багато світла. Він загородив половину його, але при цьому в нього знову залишилося квадратне вікно в метр шириною й метр висотою. Як це могло вийти?

Яке прізвище машиніста? (складність: 8/10)

Відомо наступне:

- 1). Прізвища машиніста паровоза, кочегара й кондуктора (але не обов'язково в такому ж порядку) - Ковальов, Петров, Смирнов.
 - 2). Прізвища пасажирів - доктор Ковальов, доктор Петров, доктор Смирнов.
 - 3). Доктор Ковальов живе в А.
 - 4). Кондуктор живе по середині шляху від А до В.
 - 5). Пасажир, що носить те ж прізвище, що й кондуктор, живе у В.
 - 6). Доктор Петров заробляє щомісяця 25000 карбованців.
 - 7). Пасажир, що живе дуже близько від кондуктора, заробляє рівно в 3 рази більше, ніж кондуктор.
 - 8). Смирнов виграв партію в шахи у кочегара.
- Яке прізвище машиніста?

Скажена муха (складність: 7/10)

Два міста, А і В, перебувають на відстані 30 км одне від іншого. Із цих міст одночасно виходять один одному назустріч два пішоходи й рухаються, не зупиняючись, кожний зі швидкістю 5 км/год. Але разом з першим пішоходом з міста А вилітає муха, що пролітає за годину 10 км. Муха випереджає першого пішохода і летить назустріч другому, що вийшов з В. Зустрівши його, вона відразу повертає назад до пішохода А. Зустрівши його, знову летить назад назустріч пішоходу В, і так продовжувала вона свої польоти вперед та назад доти, поки пішоходи не зустрілися. Тоді вона заспокоїлася й сіла одному з пішоходів на капелюх. Скільки кілометрів пролетіла муха?

Пари (Подружжя) (складність: 6/10)

Василію, Петру, Семену і їхнім дружинам Наталії, Ірині, Ганні разом 151 рік. Кожен чоловік старше своєї дружини на 5 років. Василь на 1 рік старше Ірини. Наталії й Василю разом 48 років, Семену й Наталії разом 52 роки. Хто на кому одружений, скільки кому років? (Вік повинен бути виражений в цілих числах.)

Загадки : БРЕХУНИ ТА ЧЕСНІ

Лабіринт

Ви потрапили в лабіринт. Довго блукали й, нарешті, знемагаючи, потрапили в кімнату, з якої виводять 2 двері: одна на волю, інша - до неминучої загибелі. У кожних дверей сидить воратар. Один завжди бреше, а інший говорить тільки правду. Ви не знаєте, де які двері й хто є хто. Яке одне питання ви повинні задати, щоб визначити правильні двері?

Загадка про брехунів і чесних

У деякій країні є два міста. В одному з них живуть тільки люди, які завжди говорять правду, в іншому - тільки ті, хто завжди бреше. Всі вони ходять, один до одного в гості, тобто в кожному із цих двох міст можна зустріти як чесну людину, так і брехуна. Припустимо, ви опинилися в одному із цих міст. Як, поставивши одне єдине запитання першому пересічному, визначити, у яке місто ви потрапили - у місто чесних або в місто брехунів?

Визначте правду й неправду

Визначити, які з наступних тверджень є правдивими, а які помилковими.

1. Два твердження в цьому списку помилкові, інші вірні.
2. Три твердження в цьому списку помилкові, інші вірні.
3. Принаймні, одне твердження в цьому списку помилкове.
4. Принаймні, одне твердження в цьому списку вірне.
5. Всі твердження в цьому списку помилкові.

Допоможіть в'язневі вибратися на волю

В'язневі надане право — вийти на волю, якщо він упорається з таким завданням: перед ним знову двоє дверей, одна з них веде на волю, інша - дорога до смерті. Тут же сидять два стражники, причому один з них або "брехун", або "правдивий", а другий - "хитрун", тобто людина, що говорить правду й неправду строго по черзі (тобто або на непарні питання відповідає неправдою, а на парні - правдою, або навпаки - на непарні говорить правду, а на парні - бреше). Обоє стражника знають, яка з доріг веде на волю, але в'язневі невідомо, хто зі стражників хитрун. В'язень має право задати два питання одному зі стражників. Як йому визначити дорогу, що веде на волю?

ВІТІАЄМО!!!

*Із днем народження
Наші дорогі
викладачі!!!!*

*Вдовоцу Світлану Анатоліївну (1.01.), Старицьку
Ольгу Петрівну (3.01.), Бакушевича Ярослава
Михайловича (12.01), Артеменко Людмилу
Борисівну (18.01), Вдовочову Ольгу Євгенівну (23.01),
Гощинського Володимира Броніславовича (27.01),
Жубіль Галину Василівну (8.02), Добрянського
Ореста Констянтиневича (18.02), Ходорчук
Анастасію Яківну (18.02), Яковенка Миколу Яковича
(23.02), Капацілу Юрія Богдановича (23.02) , Ціх
Галину Володимирівну (29.02).*

*На незбагненному цім світі,
Де на долоні все, як є -
Вам День народження привітно
Сьогодні руку подає.
В цей день Вас щиро привітають
Колеги, друзі і рідня.
Здоров'я, щастя побажають
І море радості щодня.
А від нас прийміть дарунок:
Троянди у рясній росі,
Палкого сонця поцілунок,
Весну у всій своїй красі.
До Вас хай сила вітру лине
На журавлиному крилі.
Хай в Вас живуть душа дитини
І мудрість Матінки-Землі.
Нехай Вас завжди в теплім домі
Чекають люблячі серця.
Бажаєм Вам не знати втоми
Доводить справи до кінця.
Хай залізничні магістралі
Мчать Вам удачі ешелони,
А сині небеса безкраї
Вам сиплють зорі на погони.
А щоб чудове Ваше свято
В душі лишило добрий слід,
Прийміть від нас цю присвяту
Й живіть, як мінімум, - сто літ.!!!*

З днем Святого Валентина

*Шановні студенти ще раз хочемо
Вас привітати з цим прекрасним
днем ...*

*Бажаємо насамперед міцного
здоров'я, неземного щастя, а також
безмежного, щирого, чистого та
взаємного КОХАННЯ!!!!*

*Адже без цих чудесних почуттів
наше життя не було б таким
яскравим !!!*

*Але хотілось би привітати не
тільки молодь, а й наших викладачів,
які для нас залишаться завжди
милими та хорошими за будь - яких
обставин .І щоб у сімейному та
особистому житті Ви почували себе
наче ангелочки на хмаринці, які
дарують завжди радість та тепло.*

*Щоб у Ваших серцях завжди
протікала жива
та гаряча кров, а в душі цвіла
квітуча ВЕСНА!!!!!*

*Адже кохання не має ніяких границь
та перешкод!!!!!*

Кохайте та будьте коханими!!!!

